5 3. 131

Digitized by Google

5. 3. 136

Digitized by Google

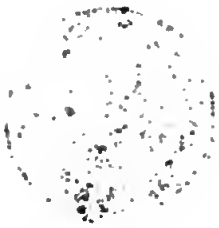

Digitized by Google

5 3 1.1

C I

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

DE PLURIMIS MENDIS PURGATA,

ET

NOTIS ILLUSTRATA.

A *THOMA NORTHMORE*, A. B.

ET SOCIET. ANTIQ. LOND. SOC.

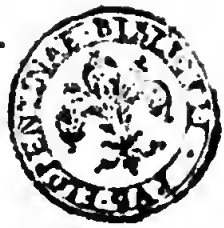

LONDINI:

Ex Officinâ THOMÆ et GULIELMI SPILSBURY, in Vico vulgò dicto *Snowhill.*

Et veneunt apud J. DEIGHTON, No. 274, *Holborn*; J. et J. MERRILL, *Cantab.* et J. FLETCHER, *Oxon.*

M.DCC.XCI.

Digitized by Google

REVERENDO ADMODUM

GULIELMO BENNET,

EPISCOPO CORCAGIENSI ET ROSSENSI,

ELEGANTIORUM LITERARUM OMNIUM

CULTORI STUDIOSISSIMO,

JUDICIQUE OPTIMO,

HANC *TRYPHIODORI* EDITIONEM,

AMICITIÆ HAUD TENUIS

PERTENUE MONUMENTUM

VOVET ET DEVOVET

THOMAS NORTHMORE.

L. E.

A longo Sermone, longisque Adnotationibus, utpote Rebus Lectoris Tempora inutiliter morantibus, ſemper et quam maximè abhorrebam ; igitur quæ te, benevole, admonendum eſſe velim, pauciſſimis abſolvam.

Editiones quibus utor ſunt hæ duo : Oxonienſis, a *Jacobo Merrick*, A. D. 1741 ; et Florentina, ab *Ang. Mar. Bandinio* edita, A. D. 1765. De hâc varias Lectiones Literis A. B. notatas deprompſi, et quid hæ Literæ ſibi velint, ex his *Bandinii* Verbis diſcendum eſt. " Antiquos Mediceæ Lau-
" rentianæ Bibliothecæ Codices MSS. de-
" prompſimus. Primus eſt Plut. XXXII.
" Cod. XVI. chartac. in 4. ſec. xiv. optimæ

verit Beneficia Criticus de Literis optimè promeritus *Gilbertus Wakefield*, cui non ſolùm debeo plurimas in hunc noſtrum Adnotationes, ſed fermè omnes meos in Græcis Literis Profectus.

Vale, Lector; et adrideant tibi hi primi Juvenis Conatus!

Adſpiret primo Fortuna Labori!

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ,
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ καὶ ΕΠΟΠΟΙΟΥ,
ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

ΤΕΡΜΑ πολυκμήτοιο μεταχρόνιον πολέμοιο,
Καὶ λόχον, Ἀργείης ἱππήλατον ἔργον Ἀθήνης,
Αὐτίκα μοι στεύδουλι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνεῖσα,
Εννεπε Καλλιόπεια· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
Κεκριμένην πολέμοιο ταχείῃ λῦσον ἀοιδῇ.
Ἠδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένης λυκάβαντος,
Γηραλέη τετάνυσο Φόνων ἀκόρητος Ἐνυὼ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσιν. ἐναιρομένων δ' ἄρα φώτων,
Δέρατα κεκμήκει, ξιφέων δ' ἐθνησκον ἀπειλαί·
Σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκεν ἐλικτὴ
Αρμονίη ῥηχθεῖσα Φερεσσακέων τελαμώνων·
Ασπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων·
Λύετο καμπύλα τόξα, κατέρεον ὠκέες ἰοί.
Ιπποι δ' οἱ μὲν ἄνευθεν ἀεργηλῆς ἐπὶ Φάτνης
Οἰκλεὰ κάτω μύοντες ὁμόζυγας ἔσενον ἵππους,
Οἱ δ' αὐτοὺς ποθέοντες ὀλωλότας ἡνιοχῆας.

Κεῖτο δὲ Πηλείδης, κατέχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον·
Αντιλόχῳ δ' ἐπὶ παιδὶ γέρων ὠδύρετο Νέσωρ·
Αἴας δ', αὐτοφόνῳ βριαρὸν δέμας ἕλκεϊ λύσας,
Φάσγανον ἐχθρὸν ἔλασε μεμηνότος αἵματος ὄμβρῳ.
Τρωσὶ δὲ, λωβητοῖσιν ὑφ' Ἕκτορι ἑλκυθμοῖσι
Μυρομένοις, ὃ μέγον ἦν ἐπιδήμιον ἄλγος·
Αλλὰ καὶ ἀλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες,
Δάκρυσιν ἡμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·
Κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπηδόνα, τόν ποτε μήτηρ
Ες Τροίην μὲν ἔπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ,
Δερὶ δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο πεσόντα.
Καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῷ πεπεδημένον ὕπνῳ
Ρῆσον μὲν Θρήϊκες ἐκώκυον· ἡ δ' ἐπὶ πότμῳ
Μέμνονος ἠρανίην νεφέλην ἐνεδύσατο μήτηρ,
Φέγγος ὑποκεύσασα κατηφέος ἤματος Ἠώς.
Αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες,
Κοπτόμεναι περὶ κύκλον ἀθηλέος ὄμφακα μαζοῦ,
Παρθένον ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
Ητε πολυξείνοιο χορὸν πολέμοιο μολοῦσα,
Θηλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασε νέφος ἀνδρῶν
Νῆας ἐς ἀγχιάλους· μελίη δὲ ἑ μοῦνος ὑποσὰς
Καὶ κλάνε καὶ σύλησε καὶ ἐκτερέιξεν Αχιλλεύς.
Εἰσέτι δ' ἔτι πᾶσα θεσπιήτων ἐπὶ πύργων
Ιλιος, ἀκλαυτέσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοις·
Λυθολίη δ' ὄσχαλλε δυσαχθέϊ λαὸς Αχαιῶν.
Καὶ νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκρήσασα πόνοισι,

Ακάματός ωερ ἐοῦσα, μάτην ἴδρωσεν Αθήνη,
Εἰ μὴ, Δηϊφόβοιο γαμοκλόπον ὕβριν ἐάσας,
Ιλιόθε Δαναοῖσιν ἐπὶ ξένον ἦλυθε μάντις.
Οἷα δὲ πα μογέοντι χαριζόμενος Μενελάῳ,
Οψιτέλεσον ὄλεθρον ἐῇ μαντεύσατο ωάτρῃ.
Οἱ δὲ, βαρυζήλοιο θεοπροπίης Ελένοιο,
Αὐτίκα μηκεδανοῖο μόθα τέλον ἠρτύναντο.
Καὶ Σκῦρον μὲν ἔβαινε λιπὼν εὐπάρθενον ἄστυ
Υἱὸς Αχιλλῆος καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείης·
Μήπω δ' εὐφυέεσσιν ἰσχλίζων κροτάφοισι,
Αλκὴν ωατρὸς ἔφαινε, νέος ωερ ἐὼν ωολεμιστής.
Ηλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἐὸν βρέτας αγνὸν ἄγουσα,
Λητίδη μὲν ἐοῦσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Αθήνη.
Ηδη καὶ βουλῇσι θεῆς ὑποεργὸς Επειὸς,
Τροίης ἐχθρὸν ἄγαλμα ωελώριον ἵππον ἐποίει·
Καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς ωεδίον κατέβαινε
Ιδης ἐξ αὐτῆς, ὁπόθεν καὶ ωρόσθε Φέρεκλον
Νῆας Αλεξάνδρῳ τεκτήνατο, ωήματος ἀρχήν.
Ποίει δ' εὐρυτάτης μὲν ἐπὶ ωλευρῆς ἀραρυίαν
Γαστέρα, κοιλήνας ὁσσόσον νεὸς ἀμφιελίσσης
Ορθὸν ἐπὶ σάθμην μέγεθος τορνώσατο τέκτων.
Αὐχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσσιν ἔπηξε,
Ξανθῷ ωορφυρόπεζαν ἐπιφήνας τρίχα χρυσῷ.
Η δ' ἐπικυμαίνουσα μετήορος αὐχένι κυρτῷ,
Εκ κορυφῆς λοφόεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῷ·
Οφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπεας ἐν δυσὶ κύκλοις

Γλαυκῆς βυρύλλοιο, καὶ αἱμαλέης ἀμεθύσου.
Τῶν δ' ἐπιμισγομένων διδύμης ἀμαρύγμασι χροιῆς,
Γλαυκῶν φοινίσσοιλο λίθων ἐλίκεσσιν ὀπωπαί.
Αργυρέους δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόιλας,
Ακρα δακεῖν στωεύδοιλας ἐϋσρέπτοιο χαλινοῦ·
Καὶ σόματος μεγάλοιο λαθὼν ἀνέῳξε κελεύθους,
Ανδράσι κευθομένοισι ταλίφρονα ἆτθμα φυλάσσων·
Καὶ διὰ μυκλήρων φυσίζοος ἔπνε' ἀϋτμή.
Οὔατα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρμρε
Ορθὰ μάλ'· αἰὲν ἕτοιμα μένειν σάλπιγγος ἀκοήν.
Νῶτα δ' ὁμῶ λαγόνεσσι συνήρμοσε, καὶ ῥάχιν ὑγρήν·
Ισχία τε γλυτοῖσιν ὁλισθηροῖσι συνῆψε.
Σύρετο δὲ ταρυμνοῖσιν ἐπ' ἴχνεσιν ἕκλυτος ὀρὴ,
Αμπελος ὡς γναμπτοῖσι καθελκομένη θυσάνοισι.
Οἱ δὲ τῶδες βαλιοῖσιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσι,
Απτερον ὥστερ ἔμελλον ἐπὶ δρόμον ὁπλίζεσθαι,
Οὕτως ἠπείγοιλο· μένειν δ' ἐκέλευσεν ἀνάγκη·
Οὐ μὲν ἐπὶ κνήμῃσιν ἀχαλκέες ἔξεχον ὁπλαὶ,
Μαρμαρέης δ' ἐλίκεσσι κατεσφήκωιλο χελώνης,
Απτόμεναι ταδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῷ·
Κληῖδὴν μὲν ἔθηκε θύρην, καὶ κλίμακα τυκτὴν,
Η μὲν ὅπως, αἰδήλος ἐπὶ ταλευρῇς ἀραρυῖα,
Ενθα καὶ ἔνθα φέρῃσι λόχον κλυτόπωλον Αχαιῶν·
Η δ' ἵνα λυομένη τε, καὶ ἔμπεδον εἰς ἓν ἰοῦσα,
Εἴη σφὶν καθύπερθεν ὁδὸς, καὶ νέρθεν ὀρῶσαι.
Αμφὶ δὲ μιν, λευκοῖο κατ' αὐχένος ἠδὲ γενείων,

Ἀνθεσι ϖορφυρέοισι ϖέριξ ἕζωσεν ἰμάντων,
Καὶ σκολιῆς ἐλίκεσσιν ἀναΓκαίοιο χαλινοῦ,
Κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίνειϊ χαλκῷ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ϖάντα κάμε μενεδήϊον ἵππον,
Κύκλον ἐϋκνήμιδα ϖοδῶν ὑϖέθηκεν ἑκάςῳ,
Ελκόμενος ϖεδίοισιν ὅπως ϖειθήνιος εἴη,
Μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὁδεύῃ.
Ως ὁ μὲν ἐξήςραπτο φόβῳ, καὶ κάλλεϊ ϖολλῷ,
Εὐρὺς Θ' ὑψηλός τε· τὸν οὐδέ κεν ἀρνήσαιτο,
Εἴ μιν ζωὸν ἔτευξεν, ἐλαυνέμεν ἵππιος Αρης.
Αμφὶ δὲ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις Αχαιῶν
Πρίν μιν ἐπαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυσον ἀνάψῃ.
Οἱ δὲ, Μυκηναίης Αγαμέμνονος ἐγΓύθι νηὸς,
Λαῶν ὀρνυμένων ὅμαδον καὶ κῦμα φυγόντες,
Ες βεβλὴν βασιλῆες ἀολλίσθησαν Αχαιῶν.
Η δὲ, ταυροφθόγγοιο δέμας κήρυκος ἑλοῦσα,
Συμφράδμων Οδυσῆϊ ϖαρίσατο θοῦρις Αθήνη,
Ανδρὸς ἐπιχρίσσα μελίχροϊ νέκταρι φωνήν.
Αὐτὰρ ὁ, δαιμονίῃσι νόον βεβλῆσιν ἐλίσσων,
Πρῶτα μὲν ἐςήκει κενεόφρονι ἀνδρὶ ἐοικὼς,
Ομματος ἀςρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας·
Αφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας,
Δεινὸν ἀνεβρόντησε, καὶ, ἠερίης ἅτε ϖηγῆς,
Εξέχεε μέγα κῦμα μελισταγέος νιφετοῖο.
" Ω Φίλοι, ἤδη μὲν κρύφιος λόχος ἐκτετέλεσται,
" Χερσὶ μὲν ἀνδρομέῃσιν, ἀτὰρ βεβλῆσιν Αθήνης.

" Ὑμεῖς δ', οἵ τε μάλιϛα ϖεποίθατε καρτεϊ χειρῶν,
" Πρόφρονες ἀλκήενλι νόῳ καὶ τλήμονι θυμῷ
" Σπέσθε μοι· ὃ γὰρ ἔοικε ϖολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόνλας
" Μοχθίζειν ἀτέλεϛα καὶ ἀχρέα γηράσκονλας,
" Αλλὰ χρὴ ζώονλας ἀοίδιμον ἔργον ἀνῦσαι,
" Η θανάτῳ βροτόενλι κακοκλεὲς αἶσχος ἀλύξαι.
" Ημῖν θαλπωραὶ ϖροφερέϛεραι ἤπερ ἐκείνοις·
" Εἰ μή ϖϖ ϛρεθοῖο, καὶ ἀρχαίοιο δράκονλος,
" Καὶ καλῆς ϖλατάνοιο, καὶ ὠκυμόροις ἐπὶ τέκνοις
" Μητέρος ἑλκομένης, ἀπαλῶν τ' ἐλάθεσθε νεοσσῶν.
" Εἰ δὲ θεοπροπίῃσι γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,
" Αλλὰ καὶ ὡς Ελένοιο μετήλυδος ὀμφητῆρ
" Μαλλοσύναι καλέεσσιν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην.
" Τεῦνεκά μοι ϖείθεσθε, καὶ ἱππείην ἐπὶ νηδὺν
" Θαρσαλέοι ϛωεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλγος
" Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ἀπατήνορα τέχνην
" Ιλιον εἰσανάγωϛιν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶνλες.
" Οἱ δ' ἄλλοι ϖρύμναια μεθίετε ϖείϛματα νηῶν,
" Πῦρ ἴδιον ϖλεκλῆϛιν ἐνὶ κλιϛίῃσι βαλόνλες·
" Ιλιάδος δὲ λιπόνλες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτὴν,
" Πλώετε ϖανϛυδίῃ ψευδώνυμον οἶκαδε νόϛον,
" Εἰϛόκεν, εὐόρμῳ τεταγυϛμένον ἐκ ϖεριωπῆς,
" Υμμι ϛυναγρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖο
" Σημαίνῃ ϖαλίνορϛον ἐπίπλοον ἐϛωέριον ϖῦρ.
" Καὶ τότε μήτέ τις ὄκνῳ ἐπειγομένων ἐρετάων
" Γηνέϛθω, μήτ' ἄλλο φόβῳ νέφος, οἷά τε νύκλες

" Ανθρώποισι φέρεσιν ἐλαφρὸ δείματα θυμῷ.
" Εςω δὲ πρoτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιoν αἰδώς·
" Μήτέ τις αἰσχύνειεν ἐὸν κλέος, ὥς κεν ἕκαστος
" Αξιον ὧν ἐμόγησε λάβῃ γέρας ἱπποσυνάων." 150
Ως φάμενoν βελῆς ἐξήϊε· τοῖο δὲ μύθοις
Πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεοπτόλεμoν θεοειδὴς,
Πῶλος ἅτε δρεσόεντος ἐπεγόμενος πεδίοιο,
Ος τε, νεοζυγέεσσιν ἀγαλλόμενoν φαλάροισι,
Εφθασε καὶ μάσγα καὶ ἡνιοχῆος ἀπειλήν. 155
Τυδείδης δ' ἐπόρσε Νεοπτολέμῳ Διομήδης,
Θαυμάζων, ὅτι τοῖoν ἦν καὶ πρόσθεν Αχιλλεύς.
Εσπετο καὶ Κυανίππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαιθὼ
Τυδηΐς, θαλάμοιο μινυθαδίοιο τυχοῦσα,
Ωκυμόρῳ τέκε παῖδα σακεσπάλῳ Αἰγιαλῆϊ. 160
Εσκε Μενέλαoν· ἄγε δὲ νιν ἄγριος ὁρμή
Δηϊφόβῳ ποτὶ δῆριν, ἀπηνέϊ δ' ἔζετο θυμῷ,
Δεύτερον ἁρπακτῆρα γάμου λελιημένος εὑρεῖν.
Τῷ δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρσεν Οϊλῆoς ταχὺς υἱὸς,
Εἰσέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον, οὐδ' ἐπὶ κούραις 165
Μαργαίνων ἀθέμισον· ἀνέσησε δὲ καὶ ἄλλον,
Κρητῶν Ιδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα.
Νεσορίδης δ' ἅμα τοῖσιν ἔβη κρατερὸς Θρασυμήδης,
Καὶ Τελαμώνιoς υἱὸς ἐκηβόλος ἦϊε Τεῦκρος·
Τοῖσι δ' ἐπ' Αδμήτοιο παΐς πολύϊππος ἀνέστη 170
Εὔμηλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπρόπος ἕσσυτο Κάλχας,
Εὖ εἰδὼς ὅτι μόχθον ἀμήχανον ἐκτελέσειλες

Ηδη Τρώϊον ἄςυ καθιππεύȣσιν Αχαιοί.
Οὐδὲ μὲν ȣ̓δ' οἳ ἔλειφθεν ἀποςρεφθέντες ἀρωγῆς,
Εὐρύπυλός τ' Εὐαιμονίδης, ἀγαθός τε Λεοντεύς,
Δημοφόων τ', Ακάμας τε, δύω Θησήϊα τέκνα.
Ορτυγίδης τ' Αντικλος, ὃν αὐτόθι τεθνειῶτα
Ιππῳ δακρύσαντες ἐνικτερέϊξαν Αχαιοί·
Πηνέλεώς τε, Μέγης τε, καὶ Αντιφάτης ἀγαπήνωρ,
Ιφιδάμας τε, καὶ Εὐρυδάμας, Πελίαο γενέθλη,
Τόξῳ δ' Αμφιδάμας κεκορυθμένος· ὕςατος αὖτε
Τέχνης ἀγλαόμητις ἑῆς ἐπέβαινεν Επειός.
Εὐξάμενοι δὲ ἔπειτα Διὸς γλαυκώπιδι κȣ́ρῃ,
Ιππείην ἔσπευδον ἐς ὁλκάδα· τοῖσι δ' Αθήνη
Αμβροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἐδωδὴν
Δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μή τι, πανημέριοι λοχόωντες,
Τειρόμενοι βαρυθεῖεν ἀτερπέϊ γȣ́νατα λιμῳ.
Ως δ' ὁπότε κρυμοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελάων
Ηέρα παχνώσασα χιὼν ἐπάλυνεν ἀρȣ́ρας,
Τηκομένη δ' ἀνέηκε πολὺν ῥόον· οἱ δ' ἀπὸ πέτρης
Οξὺ καταθρώσκȣσι κυβιςητῆρι κυδοιμῳ,
Δȣ̃πον ὑποπτήξαντες ὀρειτρεφέος ποταμοῖο,
Θῆρες, ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς,
Σιγῇ φρικαλέῃσιν ἐπὶ πλευρῇσι μένοντες,
Τλήμονες ἐκδέχαται πότε παύεται ὄμβριμον ὕδωρ·
Ως οἵ γε, γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θορόντες,
Ατλήτȣς ἀνέχοντο πόνȣς ἀκμῆτες Αχαιοί.
Τοῖσι δ' ἐπεκλήϊσσε θύρην ἐγκύμονος ἵππȣ

Πιστὸς ἀτειμάρτοιο λόχοι πυλαωρὸς Ὀδυσσεύς.
Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ σκοπὸς ἕζετο· τὼ δὲ οἱ ἄμφω
Ὀφθαλμὼ πολέοντες ἐλάνθανον ἐκτὸς ἐόντας.
Ατρείδης δ' ἐκέλευσεν ὑποδρησῖῆρας Αχαιοὺς
Χῦσαι λάϊνον ἕρκος ἐϋγνάμπτοισι μακέλλαις,
Ἱππον ὅπερ κεκάλυπτο· θέλε δὲ ἑ γυμνὸν ἔασαι,
Τηλεφανὴς ἵνα πᾶσιν ἣν χάριν ἀνδράσι πέμπῃ·
Καὶ τὸ μὲν ἐξελάχαινον ἐφημοσύνῃ βασιλῆος.
Ηέλιος δ' ὅτε νύκτα παλίσκιον ἀνδράσιν ἕλκων
Ες δύσιν ἀχλυόπεζαν ἐκυβόλον ἔτραπεν ἠῶ,
Δὴ τότε κηρύκων ἐπεκίδνατο λαὸν ἀϋτὴ
Φεύγειν ἀγγελίσσα, καὶ ἑλκέμεν εἰς ἅλα κοιλήν
Νῆας ἐϋκραίρους, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Ενθα δὲ πευκήενλος ἀνασχόμενοι πυρὸς ὁρμὴν,
Ερκεά τε πρήσανλες ἐϋσταθέων κλισιάων,
Νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ροιτειάδος ἀκλῆς
Ορμον ἐς ἀνλιπέραιον ἐϋσεφάνου Τενέδοιο,
Γλαυκὸν ἀναπλύσσονλες ὕδωρ Αθαμανλίδος Ελλης.
Μᾶνος δὲ πολυγῆσιν ἐκύσια γυῖα χαραχθεὶς
Αἰσιμίδης ἐλέλειπλο Σίνων, ἀπατήλιος ἥρως,
Κρυπλὸν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πήματα κεύθων.
Ως δ' ὁπότε σαλίκεσσι λίνον περικυκλώσανλες
Θηρσὶν ὀρειπλανέεσσι λόχον πολύωπον ἔπηξαν
Ανέρες ἀγρευτῆρες, ὁ δὲ κριδὸν οἷος ἀπ' ἄλλων
Λαθρίδιος πυκινοῖσιν ὑπὸ πλόκαθοισι δεδηκὼς
Δίκτυα, παπλαίνων ἔλαθε θηροσκόπος ἀνήρ·

Ως τότε, λωβητοῖσι περίσκοπος μελέεσσι,
Τροίη λυγρὸν ὄλεθρον ἐμήδετο· καδδὲ οἱ ὦμος
Ελκεσι ποικιτοῖσιν ἐπέρρεε νήχυτον αἷμα.
Η δὲ περὶ κλισίῃσιν ἐμαίνετο παννυχίη Φλόξ,
Καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδνέα φοιτάδι ῥιπῇ.
Ηφαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ Θυέλλας
Παυλοίας ἐτίνασσεν ἐπιπνείουσα καὶ αὐτὴ
Μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς Φαεσίμβροτος Ηρη.
Ηδη δὲ Τρώεσσι καὶ Ιλιάδεσσι γυναιξὶ
Ορθρον ὑπὸ σκιόεντα πολύθρους ἤλυθε Φήμη,
Δήϊον ἀγγέλλουσα Φόβου σημάντορι καπνῷ.
Αὐτίκα δ' ἐξέθορον πυλέων πετάσαντες ὀχῆας
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· καὶ ἐς πεδίον προχέοντο,
Διζόμενοι μή πού τις ἔην δόλος ἄλλοθ' Αχαιῶν.
Οἱ δὲ, θοὸς ἀρῆας ὑποζεύξαντες ἀπήναις,
Εκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμῳ βασιλῆϊ
Αλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
Θαλπόμενοι περὶ παισὶν ὅσος λίπε φοίνιος Αρης,
Οσσόμενοι καὶ γῆρας ἐλεύθερον. ὃ μὲν ἔμελλον
Γηθήσειν ἐπὶ δηρόν· ἐπεὶ Διὸς ἤλυθε βουλή.
Οἱ δ', ὅτε τεχνήεντος ἴδον δέμας αἴολον ἵππου,
Θαυμασαν ἀμφιχυθέντες, ἀτ' ἠχήεντες ἰδόντες
Αἰετὸν ἀλκήεντα περικλάζουσι κολοιοί.
Τοῖσιν δὲ τριχῆα καὶ ἄκριτος ἔμπεσε βουλή·
Οἱ μὲν γὰρ πολέμῳ βαρυπενθέϊ κεκμηῶτες,
Ιππον ἀπεχθήραντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον Αχαιῶν,

Ἤθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξαι,
Ἠὲ καὶ ἀμφιτόμοισι διαῤῥῆξαι πελέκεσσι·
Οἱ δὲ, νεοξέστοιο πεποιθότες ἔργμασι τέχνης,
Ἀθανάτοις ἐκέλευον ἀρήϊον ἵππον ἀνάψαι,
Ἱερὸν Ἀργείοιο μόθοι σημήϊον εἶναι.
Φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι παναίολα γυῖα κομίζων
Γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνήρ·
Αἵματι δὲ σμώδιγγες ἀεικέα βεβριθυῖαι,
Ἰχνια λωβήεντα θοῶν ἀνέφαινον ἱμάντων.
Αὐτίκα δὲ Πριάμοιο πόδῶν προπάροιθεν ἐλυσθεὶς,
Ἱκεσίαις παλάμῃσι παλαιῶν ἥψατο γούνων,
Λισσόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον ἴαχε μῦθον·
" Ἀνδρα μὲν Ἀργείοισιν ὁμόπλοον εἴ μ' ἐλεήσεις,
" Τρώων δὲ ῥυτῆρα καὶ ἄρκεον εἴ με σαώσεις,
" Δαρδανίδη σκηπτοῦχε, καὶ ὕστατον ἐχθρὸν Ἀχαιῶν,
" Οἷά με λωβήσαντο θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες,
" Οὐδὲν ἀλιτραίνοντα, κακοὶ καὶ ἀπηνέες αἰεί·
" Ὡς μὲν Ἀχιλλῆος γέρας ἥρπασαν Αἰακίδαο,
" Ὡδε Φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρῳ,
" Ἐκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην·
" Καὶ νῦν οἷά μ' ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, ὄνεκα φεύγειν
" Οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένειν δ' ἐκέλευον ἑταίρους.
" Οἱ δὲ, νοοπλήγεσσιν ἀτασθαλίῃσι δαμέντες,
" Εἵματα μὲν μ' ἀπέδυσαν, ἀεικελίῃσι δ' ἱμάσθλαις
" Πᾶν δέμας ἀτήσαντες, ἐπὶ ξείνῃ λίπον ἀκλῆ.
" Ἀλλὰ μάκαρ πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱκεσίοιο·

" Χάρμα γὰρ Αργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἐάσῃς
" Χερσὶν ὑπὸ Τρώων ἱκέτην καὶ ξεῖνον ὀλέσθαι.
" Αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὑπάρχιος ἔσσομαι ὑμῖν,
" Μηκέτι δειμαίνειν πόλεμον παλίνορσον Αχαιῶν."
Ως φάτο. τὸν δ' ὁ γέρων ἀγανῇ μειλίξατο φωνῇ·
" Ξεῖνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτ' ἔοικε
" Ταρβεῖν· ἔχειν· ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν Αχαιῶν.
" Αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσεαι· οὐδὲ σε πάτρης,
" Οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
" Αλλ' ἄγε, καὶ σύ μοι εἰπὲ τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
" Ιππος ἀμειλίκτοιο Φόβοιο τέρας· εἰπὲ δὲ σεῖο
" Οὔνομα καὶ γενεὴν, ὁπόθεν δὲ σε νῆες ἔνεικαν."
Τὸν δ' ἐπιθαρσήσας προσέφη πολυμήχανος ἥρως·
" Εξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γὰρ μ' ἐθέλοντα κελεύεις.
" Αργος μοι πόλις ἐστί, Σίνων δὲ μοι ὄνομα κεῖται·
" Αἴσιμον ἄν καλέεσσιν ἐμὸν πολιὸν γενετῆρα.
" Ιππον δ' Αργείοισι παλαίφατον εὗρεν Επειός·
" Εἰ μὲν γὰρ μιν ἔατε μένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ,
" Τρώιην θέσφατόν ἐστιν ἑλεῖν πόλιν υἷας Αχαιῶν·
" Εἰ δὲ μιν, ἀγνὸν ἄγαλμα, λάβῃ νηοῖσιν Αθήνη,
" Φεύξονται προφυγόντες ἀνηνύστοις ἐπ' ἀέθλοις.
" Αλλ' ἄγε δὴ σειρῇσι περίπλοκον ἀμφιβαλόντες
" Ελκετ' ἐς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον ἵππον·
" Αμμι δ' Αθηναίη ἐρυσίπολις ἡγεμονεύοι,
" Δαιδάλεον σπεύδουσα λαβεῖν ἀνάθημα καὶ αὐτή."

Ως ἄρ' ἔφη. καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐκέλευσε λαβόντα
Εσσασθαι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε· τοὶ δὲ, βοείαις
Δησάμενοι σειρῆσιν, ἐϋπλέκτοις τε κάλοισι,
Εἶλκον ἐπὶ ῳεδίοιο θοῶν ἐπιβήτορα κύκλων
Ιππον, ἀριςήεσσι βεβυσμένον. οἱ δὲ ῳάροιθεν
Αὐλοὶ καὶ Φόρμιγγες ὁμὴν ἐλίγαινον ἀοιδήν.
Σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίχλη
Ασκοπος ἐσσομένων· κενεῳ δ' ὑπὸ χάρματι ῳολλῳ
Πολλάκις ἀγνώσσουσι ῳεριπλαίοντες ὀλέθρῳ.
Οἵη καὶ Τρώεσσι τότε Φθισίμβροτος ἄτη
Ες ῳόλιν αὐτοκέλευθος ἐκώμασεν, οὐδέ τις ἀνδρῶν
Ηδεεν ὕνεκα λάβρον ἐφέλκετο ῳῆνθος ἄλαστον.
Ανθεα δὲ δροσόεντος ἀμησάμενοι Σιμόεντος
Εςεφον αὐχενίους ςεφάνους σφετέροιο φονῆος.
Γαῖα δὲ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη ῳερὶ κύκλοις,
Δεινὸν ὑπερβρυχᾶτο, σιδηρείοι δὲ καὶ αὐτῶν
Τριβόμενοι τρηχεῖαν ἀνέςενον ἄξονες ἠχήν·
Τετρύγει δὲ κάλων ξυνοχὴ, καὶ ῳᾶσα ταθεῖσα
Λιγνὺν αἰθαλόεσσαν ἕλιξ ἀνεκήκιε σειρή.
Πολλὴ δ' ἐλκόντων ἐνοπὴ καὶ κόμπος ἀρώρει,
Εβρεμε νυμφαίῃσιν ἅμα δρυσὶ δάσκιος Ιδη,
Ιαχε καὶ Ξάνθος ῳοταμὸς κυκλόμενον ὕδωρ,
Καὶ ςόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· ἀρανίη δὲ
Εκ Διὸς ἐλκόμενον ῳόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ.
Οἱ δ' ἦγον ῳροπάροιθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρὴ,
Σχιζομένη ῳοταμοῖσι, καὶ ὀ ῳεδίοισιν ὁμοιη·

Εἵπετο δ' αἰόλος ἵππος ἀρηϊφίλους ἐπὶ βωμοὺς,
Κυδιόων ὑπέροπλα· βίῃ δ' ἐπέρεισεν Αθήνη,
Χεῖρας ἐπιβρίσασα ἐϋγλυφέων ἐπὶ μηρῶν.
Ως δὲ θέων ἀκίχητος ἐπέδραμε θᾶσσον ὀϊστοῦ,
Τρῶας ἐϋσκάρθμοισιν ὁδοιπορίῃσι διώκων,
Εἰσόκε δὴ πυλέων ἐπεβήσατο Δαρδανιάων.
Αἱ δὲ οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πτύχες ἐστείνοντο·
Αλλ' Ηρη μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὖθις ὁδοῖο
Πρόσθεν ἀναστέλλουσα· Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
Σταθμὸν ἀνοιγομένων πυλέων ἀνέκοπτε τριαίνῃ.
Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
Νύμφαι τε, πρόγαμοί τε, καὶ ἴδμονες Εἰλειθυίης,
Μολπῇ τ' ὀρχηθμῷ τε περὶ βρέτας εἱλίσσοντο·
Αλλαι δὲ χνοόωσαν αμεργόμεναι χάριν ὄμβρου,
Ολκῷ δουρατέῳ ῥοδέους στορέσαντο τάπητας·
Αἱ δὲ, θαλασσαίης ἐπιμάζια νήματα μίτρης
Λυσάμεναι, κλωστοῖσι περίστεφον ἄνθεσιν ἵππον.
Καὶ τις, ἀπειρεσίοιο πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα,
Χρυσείῳ προχέουσα κρόκῳ κεκερασμένον οἶνον,
Γαῖαν ἀνεκνίσσωσε χυτὴν εὐωδέϊ πηλῷ.
Ανδρομέῃ δὲ βοῇ συνεβάλλετο θῆλυς ἰωὴ,
Καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γήραος ἠχῇ.
Οἷαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο
Χείματος ἀμφίπολοι, γεράνων στίχες ἠεροφώνων,
Κύκλον ἐπογμεύουσιν ἀλήμονος ὀρχηθμοῖο,
Γειοπόνοις ἀρότῃσιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι·

Ως οἵγε κλαγγῇ τε δι' ἄςεος ἠδὲ κυδοιμῷ
Ηγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον.
Κούρη δὲ Πριάμοιο θεήλατος οὐκέτι μίμνειν
Ηθελεν ἐν θαλάμοισι· διαρήξασα δ' ὀχῆας,
Εδραμεν ἠΰτε πόρτις ἀήσυρος, ἥντε τυπεῖσαν
Κέντρον ἀνεπτοίησε βοοραίςαο μύωπος.
Η δ' οὔτ' εἰς ἀγέλην ποτιδέρκεται, οὔτε βοτῆρι
Πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνῳ
Οξέϊ θηγομένη βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν.
Τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
Πλαζομένη κραδίην ἱερὴν ἀνεσείετο δάφνην.
Πάντη δὲ βρυχᾶτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων,
Οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπε δέ ἑ παρθένος αἰδώς.
Οὐχ οὕτω Θρήϊσσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναῖκα
Νήδυμος αὐλὸς ἔτυψεν ὀρειμανέος Διονύσου,
Η τε θεῷ πληγεῖσα παρήορον ὄμμα τιταίνει,
Γυμνὸν ἐπισείουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῷ·
Ως ἥγε πτερόεντος ἀναΐξασα νόοιο
Κασσάνδρη νεόφοιτος ἐμαίνετο· πυκνὰ δὲ χαίτην
Κοπτομένη καὶ ςέρνον, ἀνίαχε μαινάδι φωνῇ,
" Ω μέλεοι, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες
" Δαιμόνιοι μαίνεσθε, καὶ ὑςατίην ἐπὶ νύκτα
" Σπεύδετε, καὶ πολέμοιο τέλος, καὶ νήγρετον ὕπνον;
" Δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρήϊος· αἱ δέ που ἤδη
" Τίκτουσι μογερῆς Εκάβης ὠδῖνες ὀνείρων,
" Λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἔτος, πολέμοιο λυθέντος,

" Τοῖσ- ἀρισήων λόχος ἔρχεται, ὃς ἐπὶ χάρμην
" Τεύχεσιν ἀστράπτοντας ἀμαυροτάτην ἐπὶ νύκτα
" Τέτρηται ὄβριμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι θορόντες
" Ες μόθον ὁρμήσουσι τελειότατοι πολεμισταί.
" Οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογοστόκον ἵππον ἀνεῖσαι
" Ανδράσι τικτομένοισιν ἐπισχήσουσι γυναῖκες·
" Αὖτη δ' Εἰλείθυια γενήσεται ἥ μιν ἔτευξε.
" Γαστέρα δὲ πλήθουσαν ἀνακλίνασα βοήσει
" Παῖα πολυκλαύτοιο τόκου πολιόρθου Αθήνη.
" Καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἐλίσσεται ἔνδοθι πύργων
" Αἵματος ἐκχύμενον πέλαγος, καὶ κῦμα φόνοιο·
" Δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
" Μυρία· φυλεύει δ' ὑπὸ δόρασι πευθόμενον πῦρ.
" Ω μοι ἐμῶν ἀχέων, ὤ μοι πατρώϊον ἄστυ·
" Αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεται· οἴχεται ἔργον
" Αθανάτων προθέλυμνα, θεμείλια Λαομέδοντος·
" Καὶ σε πάτερ καὶ μῆτερ ὀδύρομαι, οἷά μοι ἤδη
" Αμφότεροι πείσεσθε. σὺ μὲν, πάτερ, οἰκτρὰ δεδεπὼς,
" Κείσεαι Ερκείοιο Διὸς μεγάλῳ παρὰ βωμῷ·
" Μῆτερ ἀριστότοκεια, σὲ δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
" Λυσσαλέην ἐπὶ ποσσὶ θοῇσι κύνα ποιήσουσι.
" Δῖα Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
" Κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι· ὡς ὄφελέ τις
" Αργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
" Τίς γάρ μοι χρειὼ βιότου πλέον, εἴ με Φυλάσσει
" Οἰκιροτέρῳ θανάτῳ, ξείνη δὲ με γαῖα καλύψει;

" Ποῖα δὲ μοι δέσποινα καὶ ἀυτῳ δῶρα ἄνακτι
" Αντὶ τόσων καμάτων Αγαμέμνονι δηρὸν ὑφαίνει;
" Αλλ' ἤδη φράζεσθε, τάδε γνώσεσθε παθόντες,
" Καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε φίλοι βλαψίφρονος ἄτης.
" Ρηγνύσθω πελέκεσσι δέμας πολυχανδέος ἵππου,
" Η πυρὶ καιέσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεύθων
" Ολλύσθω, μεγάλη δὲ πυρὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
" Καὶ τότε μοι δαίνυσθε, καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
" Στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίης ἐρατεινῆς."
Η μὲν ἔφη, τῇ δ' οὔτις ἐπείθετο· τὴν γὰρ Απόλλων
Αμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὴν καὶ ἄπιστον ἔθηκε.
Τὴν δὲ πατὴρ ἐνένισπεν ὁμοκλήσας ἐπέεσσι,
" Τίς σε πάλιν κακόμαντι δυσώνυμος ἤγαγε δαίμων,
" Θαρσαλέη κυνόμυια; μάτην ὑλάουσ' ἀπερύκεις.
" Οὔπω σοι κέκμηκε νόος λυσσώδεϊ νούσῳ,
" Οὐδὲ παλιμφήμων ἐκορέσσατο λαβροσυνάων,
" Αλλὰ καὶ ἡμετέρῃσιν ἐπαχνυμένη θαλίῃσι
" Ηλυθες, ὁππότε πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀνῆψε
" Ημῖν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νῆας Αχαιῶν;
" Ουδ' ἔτι δούρατα μακρὰ τινάσσεται, ουδ' ἔτι τόξα
" Ελκεται· οὐ ξιφέων πάταγος· σιγῶσι δ' ὀϊστοί.
" Αλλὰ χοροὶ, μοῦσαί τε μελίπνοοι, οἷ' ἐπὶ νίκῃ.
" Οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδ' ἐπὶ δῆριν
" Ανδρα γυνὴ πέμψασα νέκυν δακρύσατο χήρη·
" Ιππον ἄνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος Αθήνη.
" Παρθένε τολμήεσσα, σὺ δὲ πρὸ δόμοιο θοροῦσα,

" Ψεύδεα θεσπίζουσα καὶ ἄχρεα σεῖο πόλῃϊ,
" Μοχθίζεις ἀτέλεσα, καὶ ἱερὸν ἄσυ μαίνεις.
" Ἐρρ' ὅτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ, θαλίαι τε μέλονται.
" Οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τεῖχεσι δεῖμα λέλειπται,
" Οὐδ' ἔτι μανλιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα Φωνῆς."
Ως εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κούρην
Κευθμὸν ἔσω θαλάμοιο. μόγις δ' ἀέκουσα τοκῆϊ
Πείθετο· παρθενίῳ δὲ περὶ κλινῆρι πεσοῦσα,
Κλαῖεν, ἐπισαμένη τὸν ἑὸν μόρον. ἔβλεπε δ' ἤδη
Πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ.
Οἱ δὲ, πολισσόχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Αθήνης
Ἱππον ἀνασήσανλες ἐϋξέων ἐπὶ βάθρων,
Εφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν·
Αθάνατοι δ' ἀνένευον ἀνηνύστους ἑκατόμβας.
Ειλαπίνη τ' ἐπίδημος ἦεν καὶ ἀμήχανος ὕβρις,
Υβρις ἐλαφρίζουσα μέθυ λυσήνορος οἴνου.
Αφραδίη τ' εὐέδυσο μεθημοσύνη τ' ἐκεχήνει
Πᾶσα πόλις· πυλέων δ' ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμήλει·
Ηδη καὶ γὰρ φέγγος ἐδύετο· δαιμονίη δὲ
Ιλιον αἰπεινὴν ὀλεσίπολις ἀμφέβαλε νύξ.
Αργείη δ' Ελένη, πολιὸν δέμας ἀσκήσασα,
Ηλθε δολοφρονέουσα πολυφράδμων Αφροδίτη,
Εκ δὲ καλεσσαμένη προσέφη πεπιθήμονι Φωνῇ·
" Νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγήνωρ,
" Ιππῳ δουρατέῳ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δ' Αχαιῶν
" Ηγεμόνες λοχόωσι τεῶν μνηςῆρες ἀέθλων.

" Αλλ' ἴθι, μηδέ τι τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,
" Μήτ' ἄλλων Τρώων, μήτ' αὐτε Δηϊφόβοιο.
" Ηδη γὰρ σε δίδωμι ωολυτλήτῳ Μενελάῳ." 460
Ως φαμένη θεὸς αὖθις ἀνέδραμεν· ἡ δὲ, δόλοισι
Θελγομένη κραδίην, θάλαμον λίπε κηώεντα·
Καί οἱ Δηΐφοβος ωόσις εἵπετο. τὴν δὲ κιοῦσαν
Τρῳάδες ἐλκεχίτωνες ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Η δ' ὁπόθ' ὑψιμέλαθρον ἐς ἱερὸν ἦλθεν Αθήνης, 465
Εξη ωαπλαίνουσα φυὴν εὐήνορος ἵππε.
Τρὶς δὲ ωεριςείχουσα καὶ Αργείους ἐρέθουσα,
Πάσας ἠϋκόμους ἀλόχους ὀνόμαζεν Αχαιῶν
Φωνῇ λεπταλέῃ. τοὶ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἄμυσσον
Αλγεινοὶ κατέχοντες ἐελμένα δάκρυα σιγῇ. 470
Εξενε μὲν Μενέλαος ἐπεὶ κλύε Τυνδαρεώνης,
Κλαῖε δὲ Τυδείδης μεμνημένος Αἰγιαλείης,
Οὔνομα δ' ἐπλοίησεν Οδυσσέα Πηνελοπείης.
Ανλικλος δ', ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείης,
Μῆνος ἀμοιβαίην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀοίξας· 475
Αλλ' Οδυσεὺς κατέπαλτο, καὶ ἀμφοτέρῃς ωαλάμῃσι
Αμφιπεσὼν ἐπίεζεν ἐπεγόμενον ςόμα λῦσαι·
Μάσακα δ' ἀῤῥήκτοισιν ἀλυκτοπέδῃσι μεμαρπὼς
Εἶχεν ἐπικρατέως· ὁ δ' ἐπάλλετο χερσὶ ωιεσθεὶς,
Φεύγων ἀνδροφόνοιο ωελώρια δεσμὰ σιωπῆς. 480
Καὶ τὸν μὲν λίπεν ἄσθμα φερέσβιον· οἱ δὲ μιν ἄλλοι
Δάκρυσι λαθριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Αχαιοὶ
Κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἰσχίον ἕνθεσαν ἵππε,

Καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες.
Καὶ νύ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόμητις Αχαιῶν,
Εἰ μή οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντήσασα
Παλλὰς ἐπιπείλησε, φίλα δ' ἐξήγαγε νηῦ,
Μάνῃ φαινομένη, χερεῖ δ' ἀπεπέμψατο φωνῇ·
" Δειλαίη, τέο μέχρις ἀλιτροσύναι σε φέρεσι,
" Καὶ πόθος ἀλλοίρίων λεχέων, καὶ Κύπριδος ἄτη;
" Οὔπω δ' οἰκτείρεις τερότερον τόσον, οὐδὲ θύγατρα
" Ερμιόνην τοθέεις; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
" Χάζεο, καὶ θαλάμων ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
" Σὺν πυρὶ μειλιχίῳ τοτιδέχνυσο νῆας Αχαιῶν."
Ως φαμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός.
Καὶ τὴν μὲν θάλαμόνδε τόδες φέρον· οἱ δὲ, χοροῖο
Παυσάμενοι, καμάτοις βεβαρηότες, ἤριπον ὕπνῳ.
Καὶ δή τοι Φόρμιγξ ἀνεπαύσατο, κεῖτο δὲ κάμνων
Αὐλὸς ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ τολλὰ χυθέντα
Αὐτομάτως ῥείεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν.
Ησυχίη δὲ τόλιν κατεβόσκετο νυκτὸς ἑταίρη·
Οὐδ' ὑλακὴ σκυλάκων ἠκούετο, τᾶσα δὲ σιγῇ
Εἰςήκει καλέουσα φόνων τανείουσαν ἀϋτήν.
Ηδη δὲ Τρώεσσιν ὀλέθριον εἶλκε τάλαντον
Ζεὺς ταμίης τολέμοιο, μόγις δ' ἐλέλιξεν Αχαιούς·
Χάζετο δ' Ιλιόθε Λυκίης ἐπὶ τιόνα νηόν,
Αχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι, Φοῖβος Απόλλων.
Αὐτίκα δ' Αργείοισιν Αχιλλῆος τραρὰ τύμβου
Αγγελίην ἀνέφαινε Σίνων ἐϋφεγγέϊ δαλῷ.

Παννυχίη δ' ἑτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτὴ
Εὐειδὴς Ελένη χρυσέην ἀπεδείκνυτο θεύκην.
Ως δ' ὁπότε θλίβσα θυρὸς γλαυκοῖο σελήνη
Οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρύσωσε θροσώπῳ·
Οὐχ ὅθ' ὑπὸ γλωχῖνας ἀποξύνσσα κεραίης
Πρωτοφαὴς ὑπὸ μηνὸς ἀνίσαλαι ἄσκιον ἀχλὺν,
Αλλ' ὅτε κυκλώσασα περίτροχον ὄμματος αὐγὴν
Ανίπτύπσς ἀκτῖνας ἀφέλκεται ἠελίοιο·
Τοίη μαρμαίρσσα Θεραπναίη τότε νύμφη
Οἴνοπα θῆχυν ἀνεῖλκε, φίλον θυρὸς ἡνιοχῆα.
Οἱ δὲ, σέλας θυρσοῖο μετήορον ἀθρήσαντες,
Νῆας ἀνεκρύσαντο θαλιγνάμπτοισι κελεύθοις
Αργεῖοι σπεύδοντες· ἅπας δ' ἠπείγετο ναύτης,
Δηναιὸν θολέμοιο τέλος διζήμενος εὑρεῖν.
Οἱ δ' αὐτοὶ θλωτῆρες ἔσαν κρατεροί τε μαχηταὶ,
Αλλήλοις τ' ἐκέλευον ἐλαυνέμεν· αἱ δ' ἄρα νῆες
Ωκύτεραι κραιπνῶν ἀνέμων, ταχυπείθεϊ ῥιπῇ
Ιλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ.
Ενθάδε δὴ θεζοὶ θρότεροι κίον· οἱ δ' ἐλέλειφθεν
Ιππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρῴϊοι ἵπποι
Λαὸν ἀναζήσωσιν ἀειρομένῳ χρεμετισμῷ.
Οἱ δ' ἕτεροι γλαφυρῆς ἀπὸ νασέρος ἔρρεον ἵππσς
Τευχησαὶ βασιλῆες· ἀπὸ δρυὸς οἷα μέλισσαι,
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον θολυχανδέος ἔνδοθι σίμβλσ,
Κηρὸν ὑφαίνσσαι μελιηδέα φωλάδι τέχνῃ,
Ες νομὸν εὐγυάλοιο, καὶ ἄνθεσιν ἀμφὶ χυθεῖσαι

Νύγμασι πημαίνεσι παρασείχουλας ὀδίτας·
Ὡς Δαναοί, κρυφίοιο λόχε κληῖδας ἀνέντες,
Θρῴσκον ἐπὶ Τρώεσσι, καὶ εἰσέτι κοῖτον ἔχουλας
Χαλκείε θανάτοιο κακοῖς ἐκάλυψαν ὀνείροις.
Νήχετο δ' αἵματι γαῖα, βοὴ δ' ἄλληκτος ὀρώρει
Τρώων φευγόντων· ἐσείνετο δ' Ιλιὼ ἱρὴ
Πιπλόντων νεκύων· τοὶ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυρτῳ
Εὔζονοι ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηνότες οἷα λέοντες,
Σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγυιάς.
Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τειχέων αἴεσαι,
Αἱ μὲν ἐλευθερίης ἐρατῆς ἔτι διψάεσαι
Αὐχένας ἐς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις.
Αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ παισί, χελιδόνες οἷά τε κῆφαι,
Μητέρες ὠδύροντο. νέη δὲ τις ἀσπαίροντα
Ηἴθεον κλαύσασα θανεῖν ἔσπευδε καὶ αὐτή·
Οὐδὲ δορυκτήτοισιν ὁμῆ δεσμοῖσιν ἕπεσθαι
Ηθελεν, ἀλλ' ἐχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλουσα φονῆα,
Καὶ ξυνὸν λέχος ἔσχεν ὀφειλομένῳ παρακοίτῃ.
Πολλαὶ δ' ἠλιτόμηνα καὶ ἄπνοα τέκνα φορεῦσαι,
Γαστέρι ὠμοτόκοιο χύδην ὠδῖνα μεθεῖσαι,
Ρηγεδανὰι σὺν παισὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.
Παννυχίη δ' ἐχόρευσεν ἀνὰ πτόλιν, οἷα θύελλα,
Κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβε πολέμοιο,
Αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Ενυώ.
Σὺν δ' Ερις, ὀρανόμηκες ἀναςήσασα κάρηνον,
Αργείοις ὀρόθυνεν· ἐπεὶ καὶ Φοίνιος Αρης

Ὀψὲ μὲν ἀλλὰ καὶ ὣς πολέμῳ ἑτεραλκέα νίκην
Ἦλθε φέρων Δαναοῖσι καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἀρωγήν.
Ἴαχε δὲ γλαυκῶπις ἐπ' ἀκροπόλῳς Ἀθήνη,
Αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος· ἔτρεμε δ' αἰθὴρ
Ἠρι σπερχομένης· ἐπὶ δ' ἔδραχε γαῖα βαρεῖα,
Παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωκῇ·
Ἔφριξε δ' Ἀΐδης, χθονίων δ' ἐξέδραμε θώκων,
Ταρβήσας μήπω τι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,
Πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγῃ ψυχοσόλος Ἑρμῆς.
Πάντα δ' ὁμῶ κινεῖτο, πόνος δὲ τις ἄκριτος ἦε.
Τὼς μὲν γὰρ Φεύγοντας ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι
Κτεῖνον ἐφεσιῶτες· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορέσας,
Τεύχεα μαιεύων, δνοφερῇ περικάππεσεν αἰχμῇ.
Καί τις ὑπὸ σκιόεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνὴρ
Ξεῖνος ἐὼν ἐκάλεσσεν, ἰόμενος Φίλον εἶναι·
Νήπιος, ὃ μὲν ἔμελλεν ἐνηέϊ Φωτὶ μιγῆναι,
Ξείνια δ' ἐχθρὰ κόμισσεν. ὑπὲρ τέγεος δὲ τις ἄλλος
Μήπω παπλαίνων τι θοῷ διέπιπλεν ὀϊστῷ.
Καί τινες, ἀλγεινῷ κραδίην βεβαρηότες οἴνῳ,
Ἐκπλαγέες ποτὶ δοῦπον, ἐπειγόμενοι καταβῆναι,
Κλίμακος ἐξελάθοντο, καθ' ὑψηλῶν τε μελάθρων
Ἔκπεσον ἀγνώσσοντες, ἐπαυχενίους δὲ λυθέντες
Ἀσπαγάλους ἐάγησαν· ὁμῶ δ' ἐξήρυτεν οἰνος.
Πολλοὶ δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο
Μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ πύργων
Ἤιπον εἰς Ἀΐδαο, πανύσατον ἄλμα θορόντες.

Παῦροι δὲ ϛενῆς διὰ κοιλάδος, οἷά τε φῶρες,
Πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες.
Οἱ δ' ἔνδον πολέμῳ καὶ αχλύϊ κυμαίνοντες,
Ανδράσιν οἰχομένοισι καὶ ἀ φεύγουσιν ὁμοῖοι,
Πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δ' ἀ χάνδανε λύθρον,
Ανδρῶν χρεύσσα, περιπλήθουσά τε νεκρῶν.
Οὐδὲ τι φειδωλή τις ἐγίγνετο, φοιταλέη δὲ
Σπερχομένοι μάϛιγι φιλαγρύπνοιο κυδοιμοῦ,
Οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἶχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ῥιπῆς,
Αθανάτων δ' ἔχραινον ἀπενθέας αἵματι βωμούς.
Οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι φόνοισι
Οὐδ' ὀρθοὶ κλείνοντο, χαμαὶ δ' ἱκετήσια γυῖα
Τεινάμενοι πολιοῖσι κατεκλείνοντο κάρηϛι.
Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μητροθαδίων ἀπὸ μαζῶν
Μητέρος ἡρπάζοντο, καὶ ἀ νοέοντα τοκήων
Αμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημέλκτῳ δὲ γάλακτι
Παιδὶ μάτην ὀρέγουσα χοὰς ἐκόμισσε τιθήνη.
Οἰωνοί τε κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι
Ηέριοι πεζοί τε συνέϛιοι εἰλαπινασταί,
Αἷμα μέλαν πίνοντες, ἀμείλιχον εἶχον ἐδωδήν.
Καὶ τῶν μὲν κλαγγὴ φόνον ἔπνεεν· οἱ δ' ὑλάοντες
Αγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠδύροντο,
Νηλέες, οὐδ' ἀλέγιζον ἐὼς ἐρύοντες ἄνακτας.
Τὼ δὲ γυναιμανέος ποτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Στελλέσθην Οδυσεύς τε καὶ εὐχαίτης Μενέλαος,
Καρχαρέοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵθ' ὑπὸ νύκτα

Χειμερίην Φονόωντες ἀσημάντοις ἐπὶ μήλοις
Οἴχονται, κάματον δὲ κατατρύχουσι νομήων.
Ἔνθα δύω περ ἐόντες ἀπειρεσίοισιν ἔμιχθεν
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι· νέη δ' ἠγείρετο χάρμη,
Τῶν μὲν ἐπορνυμένων, τῶν δ' ὑψόθεν ἐκ θαλάμοιο
Βαλλόντων λιθάκεσσι καὶ ὠκυμόροισιν ὀϊστοῖς.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ὑπέροπλα καρήατα πυργώσαντες
Ἀρῆϊοις κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
Εἰσέθορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὅμιλον
Θῆρας δειμαλέους ἐλάων ἐδάϊξεν Ὀδυσσεύς.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ὑποπλήξαντα διώξας
Δηΐφοβον κατέμαψε, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας,
Ἤπαρ ὀλισθηρῇσι συνεξέχεε χολάδεσσι.
Ὣς ὁ μὲν αὐτόθι κεῖτο λελασμένος ἱπποσυνάων.
Τῷ δ' ἕπετο τρομέουσα δορυκτήτη παράκοιτις,
Ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχθων,
Ἄλλοτε δ' αἰδομένη· τότε δ' ὤφελέ περ ὡς ἐν ὀνείρῳ
Λαθρίδιον σεναχοῦσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης.
Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα
Πήμασι κεκμηῶτα παρ' Ἐρεμβῷ κτάνε βωμῷ,
Οἶκτον ἀπωσάμενος πατρώϊον· οὐδὲ λιτάων
Ἔκλυεν, ὃ Πηλῆος ὀρώμενος ἥλικα χαίτην
Ἠδέσθ', ἧς ὕπο θυμὸν ἀπέκλασεν, ἠδὲ γέροντος,
Καὶ περ ἐὼν βαρύμηνις, ἐφείσατο τοπρὶν Ἀχιλλεύς.
Σχέτλιον, ἣ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῷ πότμος ὁμοῖον
Ἔσσεσθαι παρὰ βωμὸν ἀληθέος Ἀπόλλωνος,

Υσερον ὁππότε μιν, ζαθέῳ δηλήμονα νηῒ,
Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας ἱερῇ κατέπεφνε μαχαίρῃ.
Η δὲ κυβιςήσαυλα διηερίων ἀπὸ πύργων,
Χειρὸς Οδυσσῆος ὀλοὸν μένος ἀθρήσασα
Ανδρομάχῃ, μινύωρον ἐκώκυσ' Ασυάνακλα.
Κασσάνδρην δ' ἥρπαζεν Οϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς ὑπὸ γυῖα πεσοῦσαν.
Η δὲ βίην ἀνένευσε, καὶ ἡ τοπρόσθεν ἀρηγὼν
Ανθ' ἑνὸς Αργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Αθήνη.
Αἰνείαν δ' ἔκλεψε καὶ Αγχίσην Αφροδίτη,
Οἰκτείρουσα γέροντα καὶ υἱέα, τῆλε δὲ πάτρης
Αὐσονίην ἐπένασσε· θεῶν δ' ἐτελείετο βουλή,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἵνα κράτος ἄφθιτον εἴη
Παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀριφίλης Αφροδίτης,
Τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Ανήνορος ἀντιθέοιο
Ατρείδης ἐφύλαξε, φιλοξείνοιο γέροντος
Μειλιχίης προτέρης μεμνημένος, ἠδὲ τραπέζης
Κοινῆς ἣ μιν ἔδεκτο γυνὴ πριεῖα Θεανώ.
Δειλὴ Λαοδίκη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
Γαῖα περιπλύξασα κεχηνότι δέξατο κόλπῳ·
Οὐδὲ σε Θησείδης Ακάμας, οὐδ' ἄλλος Αχαιῶν
Ηγαγε λιϊδίην· ἔθανες δ' ἅμα πατρίδι γαίῃ.
Πᾶσαν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε μόθῳ χύσιν ἀείσαιμι,
Κρινάμενος τὰ ἕκαστα, καὶ ἄλγεα νυκλὸς ἐκείνης·
Μοῦσάων ὅδε μόχθος· ἐγὼ δ' ἅπερ ἵππον ἐλάσσω
Τέρματος ἀμφιέλισσαν ἐπιψώωσαν ἀοιδήν.

Αρτι γὰρ ἀντολίηθεν ἀπόσσυτος ὠκεανοῖο
Ηρέμα λευκαίνουσα κατέγραφεν ἠέρα πολλὴν,
Νύκλα διαρήξασα μιαιφόνον, ἱππότις Ηώς·
Οἱ δ' ἐπαγαλλόμενοι πολέμῳ ὑπεραυχέϊ νίκῃ
Πάντες παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
Κεύθομενοι φεύγουσι φόνῳ πανδήμιον ἄτην.
Αλλ' οἱ μὲν δέδμητο λίνῳ θανάτοιο πανάγρῳ,
Ιχθύες ὡς ἁλίηισιν ἐνὶ ψαμάθοισι χυθέντες.
Αργεῖοι δ' ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον
Εξέφερον, νηῶν ἀναθήματα, πολλὰ δ' ἐρήμων·
Ηρπαζον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
Λιϊδίας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκῃ.
Τείχεσι δὲ πολίπορθον ἐπὶ φλόγα θωρήξαντες,
Εργα Ποσειδάωνος ἴῃ συνέχευον ἀϋτμῇ.
Αὐτῷ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀοιδῇσιν ἐτύχθη
Ιλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ' ὀλεσίπολιν ἄτην
Ξάνθος ἰδὼν ἔκλαυσε γοῶν ἁλιμυρέϊ πηγῇ,
Ηφαίστῳ δ' ὑπόεικεν ἀτυζόμενος χόλον Ηρης.
Οἱ δὲ Πολυξείνης ἐπιτύμβιον αἷμα χέοντο,
Μῆνιν ἱλασσόμενοι τεθνειότος Αἰακίδαο.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχανον, ἄλλα τε πάντα
Χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον· οἷσι βαθείας
Νῆας ἐπαχθήσαντες ἐριγδούπῳ διὰ πόντῳ
Εκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Αχαιοί.

ΤΕΛΟΣ.

N O T Æ.

V. 2. Καὶ λοχου—Similiter *Eurip.* Ξιστὸν λόχου Ἀργείων—Tro. 538. *Muſg.*

V. 2. Ἔργον Ἀθηνης—Hoc eſt, quod fabricavit *Epeus Minervæ* conſilio. Hic ſcribendi modus haud inſolens eſt apud Poetas: ſimiliter *Apoll. Rhod.* de nave *Argo*—

Αὐτὴ (ſc. Minerva) γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δὲ οἱ Ἄργος
Τεῦξεν Ἀρεστορίδης, κείνης ὑποθημοσύνησι. I. 111. et v. II. 1187.

Videas etiam Virg. Æn. II. 15, Et *Heynii* Notam. Et *Eur.* Tro. 10.

V. 3. Hunc Verſum omittit A.

Δια μυθου—in Reimari MS. Διαμυθου. *Merrick.*

Ib. πολυν δια μυθου ανεισα—*longo ſermone omiſſo*—ſc. de Belli priori parte, quam ſatis deſcripſerat *Homerus.* Poeta noſter ſolùm ſibi proponit Τερμα πολεμου, ut rectè obſervavit *Merrickius* in *Anglicis* Adnotationibus. Ita *Virg.*

Et brevitèr Trojæ ſupremum audire Laborem—Æn. II. 11.

Pro ανεισα *Dauſqueius* exiſtimat legi poſſe αεισαι. *Mer.* ſed perperam. Fortè vox δια (ut perbenignè me admonuit per Litteras eruditiſſimus noſter *G. Wakefield)* ſtat ſola, ab omni caſu ſejuncta; ſicut *Ang. letting drop through.*

V. 4, 5. αρχαιην εριν ανδρων—κεκριμενε—Hunc locum ita emendat Cel. *Wakefield,* in novâ Edit. *Virgilii* Georg.—αρχαιων—κεκριμενην; et ſubjicit—" αρχαιων ανδρων, ut *Apoll. Rhod.* I. i.

" Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
" Μνήσομαι.

" et τῳ κεκριμενην πολεμοιο—PER BELLUM DIJUDICATAM—*nihil* " *novi elegantius et magis* ATTICUM *leporem sapiens.*" Virg. Georg. III. 538.

Equidem primæ Emendationi lubentèr assentior; sed secunda haud æquè mihi adridet; nam (pace talis critici) vox κεκριμενου, ut opinor, valet *fermè ad finem perducto—in ipso finis articulo*—sim. inf. 379. πολεμοιο λυθεντος.

V. 6, 7, &c.

Fracti bello, fatisque repulsi,
Ductores Danaum, tot jam labentibus annis, &c. Æn. II. 13.

" Fatale erat, non nisi post novem annos Trojam capi. V. " Il. β. 313, sqq." *Heyne* ad locum. V. Il. β. 134, 5.

V. 10. ενοπη—ενιπη. A.—Sæpissimè hæ voces inter se confusæ sunt.

V. 11. ῥηχθεισα—Ita optimè A. In editis perperam legitur λυθεισα; prima enim syllaba hujus vocis brevis est. Priorem quidem vocis λυω, et τιω, et similium modò corripi, modò produci nullus dubitet; sed non idem intellige de Aoristo secundo. Videas rationem prosoediacam apud doctissimi *Dawesii* Misc. Crit. p. 166. Edit. *Burgess*.

V. 13. κατερεον—Ita in hujusmodi verbis cum simplici ρ scripsi; duplex enim ρ metri suffulciendi causâ in Poetarum scripta imperitè est invecta, ut rectè observat *Dawesius*, Misc. Crit. p. 160, qui hujus verbi et similis potestatem esse affirmat εωρθεωεν.

V. 13. ιοι—ιστοι. A.

V. 14. ανευθεν—ανερθεν, MS. Reim. *Mer.*

V. 15. κατω μυοντες—Pro hâc Lectione duas conjecturas proponit *Merriekius*—οικτρα κατω νευοντες, vel οικτρα κατημυοντες; et exempla ex *Apoll. Rhod.* profert

Στάν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός ii. 683.
———— κατημύσιν ἴραζε. iii. 1400.
———— κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
Θυμὸν———— ii. 862.

Harum quidem ſecunda et mihi in mentem venerat; ſed vulgata Lectio rectè ſe habet. Fraudi fuit *Merriekio* proſaica verſio *Friſchlini—miſerè nittantes deorſum:* vox autem μυω non ſolùm ad oculos refertur, ſæpè ad labra—

————Αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη. Il. δ. 20.

ubi Schol. Μεμυκόσι τοῖς χείλεσιν ἐπεστίναξαν'—Poſtremò adeas *Heſyebium*, καταμυσον—κατακυψον, et μυει, πιπτει, κλινεται. Hinc locum interpretor cum *Bandinio—flebiliter caput demittentes.*

V. 15. 16. ομοζυγας εστενον ἱππους, &c.—Perpulchra eſt hæc Imago, et quam optimi Poetæ exprimere haud dedignati ſunt. *Virg.* Georg. iii. 517. ubi v. *Heyne.*

It triſtis Arator
Mœrentem abjungens fraternâ morte juveneum.

Apud *Homerum* plorant *Achillis* Equi *Patrocli* mortem.

Ὣς μὲν ἀσφαλίως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὐδὲι ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν
Θερμὰ κατα βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
Ἡνιόχοιο πόθῳ'——Il. ρ. 436. ubi plura in *Barneſii* Adnotatione. Vid. etiam *Angl.* Adnot. *Mer.*

V. 16. αυτης—Ita MSS. tres—A. B. et Reim. Legunt *Stephanus, Bandinius,* aliique, αυτην.

V. 17. κατεχων—εχων. B. μεν εχων. A.

V. 20. ἐχθρὸν—Forſan hæc vox nihil aliud valet quam *inimicum*, ut uſurpatur a *Virg.* Æn. i. 123.—*Mer.* Si alitèr accipienda ſit, alludit ad notum Epig. V. *Suid.* in voce πειρησαν.

Πρὸ Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου. Soph. Aj. 662.

V. 21. ὑφ Ἕκτορος ἑλκυθμοισι—"Poſt verba luctum ſignifi-" cantia *Tryphiodorus* plerumque utitur præpoſitione ἐπι. Vid. " v. 18, 23, 428, &c. quare forſan et hic legendum eſt, ἐφ' " Ἕκτορος ἑλκυθμοισι." *Mer.*—Et quin ita legendum ſit nullus dubito, præſertim cum hæ præpoſitiones ἐπι, ἀπο, ὑπο, non rarò inter ſe permixtæ ſunt. Unum exemplum ex *Euripidis* Medeâ proferre liceat.

Loquitur Medea.

Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
Μή μοι τι μέμφησθ'. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτων
Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
Τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
Δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν. 217.

Ille, qui mendam in præpoſitione απο latere non videt, adeat egregiam Adnotationem Critici, Græcis Litteris apprimè eruditi, *Brunck*; qui, cùm nulla adpareat oppoſitio inter τους μεν ομματων απο, et τους δ' εν θυραιοις, legendum proponit ομματων επι. Certè quidem hæc emendatio non eſt ſpernenda; ſed liceat mihi (pace hujus dixerim) alteram emendationem doctiſſimi noſtri *Wakefield*, in publicum proferre—ομματων υπο—quæ ad Romanorum *ſub oculis* optimè reſpondet, et a vulgatâ απο non longè recedit.

V. 23. πενθεσι—πενθεῖ. B.

V. 26. μεν επεμψεν—Ita A. B. et MS. Reim. In editis πεμψεν μεν——

V. 27. Δουρι δε—Vox δε hìc eſt penitùs otioſa: legendum igitur opinatur *Wakefield*, et rectè, ni fallor, δουρατι; invenitur enim in verſu abhinc ſecundo et ſqq. δε quæ reſpondet ad μεν in verſu 25. Porrò verba (τον ποτε ——— ευνη) uncis ſunt includenda.—Inter v. 27 et 28. alius inſeritur in A.

Αἵματι δακρύσας ἐχύθη πατρώϊος ἀνέρ.

V. 28. Καὶ δολιην—Καὶ δ' ὠμην. A.

V. 30. Pro ουρανιην repone mecum ουρανιη, ut cum μητηρ conveniat. Vox ουρανιην fermè otioſa eſt, et litteram ν ſubreptitiam eſſe ex ſequenti Νεφελην planè patet. *Hom.* Ηως μεν ρα θεα—Il. ϐ. 48. cui ουρανιη reſpondet.

V. 30. ενεδυσατο—Ita invitis codicibus eruditi *Merrickii* conjecturam ſecutus edidi—olim ανεδυσσατο—" Αναδύεσθαι eſt " *excedere, emergere*, ανεδύσατο κῦμα θαλάσσης. Il. I. 496. " *emerſit ex undâ maris*. In hoc autem *Tryphiodori* loco re- " quiritur vox contrariæ ſignificationis, ideoque legendum " cenſeo νεφελην ἐνεδυσατο, *nubem induit*—Vid. *Hom.* Il. XIV, " 350, et XV, 307." *Merr.* Quibus addi poſſunt, Il. ϐ. 578. et γ. 328.

Ib. Μεμνονος—μητηρ—Ηως——Γίγνεται δε ἐξ αὐτῶν (*Aurorâ* et *Tithono*) παῖς Μέμνων—Schol. ad Il. λ. 1. v. plura apud *Merr.* et Æn. I. 751.

Nunc, quibus Auroræ veniſſet filius armis.

V. 31. Perperam *Friſchlinus* vanum ob metri timorem reponendum vult υποκκευσασα vel υπαικευσασα; non eruditiſſimum *Brunckium* habuit idem timor, cum ſcribendum ſtatueret Αργος υποδεισας—(*Apoll. Rhod.* III. 318.) et ισκεν υποσαινων (ib. IV. 410.) et mille alia loca, ubi ineptias vulgatas υποδδ. et υποσσ. optimè dedit portare ventis in Mare Creticum. De verâ horum verborum poteſtate, vid. *Daweſii Miſcell. Critic.* p. 160 et

168. et sup. ad v. 13. MS. A. legit ὑποκλεψασα, neç minus benè.

V. 31. ηματος—Κριτικωτατος noster *Wakefield* pro ηματος proponit ομματος, quod spectat et ad Matutinum et ad Deam. Vid. ejus *Sylvam Criticam* de voce ομμα, sect. 48. et *Suid.* in voce ομμα—Præterea, το επιθετον—κατηφεος—meâ quidem sententiâ, melius ad ομματος spectat quam ad ηματος. V. *Steph. Thes.* de κατηφης—Inf. 516. περιτροχον ομματος αυγην.

V. 33. περι κυκλον—Emendat *Wakefield* ad *Virg.* Georg. I. 234. περικυκλον.

Ib. αθηλεος ομφακα μαζυ — ευθηλεος ομφακα μαζυς. B. De variis vocis αθηλεος significationibus, v. *Merr.* Idem eruditus Criticus de Virginum papillarum cum uvis comparatione plurima exempla congessit.

V. 34. παρθενον—Ita optimè A. perperam vulgò παρθενοι.

V. 35. χορον—Emendationi *Wakefieldianæ* μοθον nequaquam assentior. Simili sensu voce θιασον utitur *Eurip.* ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἔυοπλον, Phæ. 824.

V. 36. απεσκεδασε—Inutilem ν abjecimus—απεσκεδασε νεφος—*Apoll. Rhod.* III. 214. *Brunck.*

Ib. νεφος ανδρων—Hoc est, multitudinem ingentem; et hoc scribendi modo nihil frequentius.

——νέφος εἵπετο πεζων. Il. δ. 274. ubi vide *Barnes.*

Ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδηεν
Εἵνεκα σεῦ—————— *Apoll. Rhod.* IV. 397.

νεφος ασπιδων. *Eur.* Phæ. 261. *Nimbus Peditum, Virg.* Æn. VII. 793.

V. 37. Deeſt ι in B.

Ib. υποστας—Ita optimè A. et Edit. Oxon.—Perperam in Editis αποστας—

Ουθ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστηναι δέλος. *Eur.* Herc. Fur. 1353.

Haud abſimiliter voce αναμεινας utitur *Pindarus*.

——————— ἐναρίμβροτων ἀνα-
μείνας ἀρχον Αἰθιόπων Μεμνονα. Pyth. VI. 30.

Ita hunc locum (ut obitèr moneam) reſtituit *Daweſii* Acumen, p. 42; in Editis ſic corruptiſſimè ſe habet,

——————— εναριμβροτον αμμει-
ναι στραταρχον———

In *primâ* Edit. Ald. (quæ penes me eſt) legitur uti conjecerat *Daweſius*, niſi quod habet εναριμβροτου; et hanc Lectionem, inſertâ γι, a quâ non abhorret ipſe Criticus, certè præfero. Plura quidem ſunt loca in hâc Edit. Ald. quæ *Daweſianarum* Emendationum aliquot ſtrenuè firmant. Sed hæc non ad *Tryphiodorum* pertinent; igitur deſino.

V. 45. τωι ξενος—τωιξενος. *Aldus*, *Neander*, et MS. *Reim. Mer.*

V. 52. Μηπω—ιυλιζων—ſimiliter *Apoll. Rhod.*

Σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
Ἀνδράσιν, οὐδέ πῃ ὄσσον ἐπαυθιόωντας ἰούλους
Ἀντέλλων. III. 518.

———*flaventem primâ lanugine malas.* *Virg.*

Plura apud *D'Orville Char.* p. 29.

V. 53. νεος—πολεμιστης. Alludere videtur ad nomen Νεοπτολεμος. V. *Mer.*

V. 54-5. Ηλθε δε και κ. τ. λ.—Ita optimè legit A. niſi quod habet Αθηνης pro Αθηνη. Omnes Interpretes et Critici, quamvis in hoc loco multùm et ſæpè verſati, tamen fruſtrà ſudaverunt; et ſi futiles illorum labores videre cupias, adi Editionem Oxon. Tot variis opinionibus ortum dedit illa peſſima, nec ſenſu, nec metro integra, vulgata lectio—

Ηθελε και Δαναοῖσε νέου (et νέος) βρέτας ἀγνὸν ἄγεσθαι
Λήσῃ μὲν ἔσσα Φιλης ἐπίκουρος Αθήνης.

Locum, prout nunc edidi, verum eſſe et genuinum non dubito; præſertim cum talis adſtat Fautor qualis celeberrimus *Heyne*, ille longè præſtantiſſimus *Virgilii* Editor—" *Ita ſponte* " *et volentem ſequutam eſſe Palladem alii memoraverunt. Vid.* " *Ovid. Faſt. VI.* 431. *In quem ſenſum Tryphiodori v.* 54 " *ex lectione Cod. Medic. (ſecus quam Lennep. ed. Coluth.* " *v.* 196 *volebat) eſt conſtituendus.*

" Ηλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἐὸν βρέτας ἀγνὸν ἄγυσα,
" Λησταὶ μὲν ἔσσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Ἀθήνη. h. e.

" *Furto quidem abducta, Achivis tamen propitia.*" V. Exc. IX. ad Æn. II.

V. 56. Vid. ſup. v. 2. et *Heynii* Exc. III. de Equo Trojano ad Æn. II. 15, 16.

V. 61. αραρυιαν—Ita rectè (ex MSS. ut opinor) legitur in Edit. *Band.*—perperam αραρυιας—Fraudi fuerunt Editoribus, ut videtur, voces ευρυτατης πλευρης ſcriptæ quaſi genitivi ſingulares, cùm verè ſint dativi plurales. De hac conſtructione inf. 77. et *Apoll. Rhod.* I. 946.

V. 62. Poſt Κοιληνας in Edit. *Band. Steph.* et *Porti*, inſeritur particula δ'—ſed ſequor *Merr. Ald. Neand.* et MS. *Reim.*

Cum hâc descriptione confer *Hom.* Od. ε. 243. κ. λ. et *Eur.* Troad. 542. monente *Merr.*

V. 64. στηθεσσιν—Ita MS. Reim. vulgò στηθεσφιν.

V. 65. επιρηνας—V. sup. v. 13.

V. 66. Sæpissimè Noster ab *Apollonio Rhodio* mutuatur.

Ἐξ ἁλὸς ἤπειρόνδε πελώριος ἄνθορεν ἵππος,
Ἀμφιλαφὴς, χρυσέῃσι μετήορος αὐχένα χαίταις. IV. 1365.

V. 67. κατεσφρηγιζετο δεσμω.—V. *Nonni* Dionys. XV. 368. et XXVI. 261. *Mer.* in Indice. Certè quidem hæc φρασις est duriuscula; sed cùm plures sunt hujusmodi apud Nostrum (inf. 341), corrigere est nefas, et levior fit patientiâ.

V. 69. αμεθυστυ—αμεθυσυ. B. αμεθυσσυ. A.—Hæc variatio haud infrequens est. V. *Hesych.* et *Steph. Thes.*

V. 70. Τωνδ' επιμισγομενων κ. λ.—" *Ald.* et *Neand.* Τῶδ' " επι μισγομενων διδυμοις—διδυμοις etiam legitur in MS. *Reim.*" *Mer.* Nulla apud *Band.* variatio, nisi quod A. habet αμαρυγματι.

V. 71. Γλαυκων—Ita rectè A. in Editis γλαυκῳ.

V. 76. επνε' ἄυτμη—ἐῤῥεεν αηρ. A.

V. 78. μενειν σαλπιγγος ακυην—Sic benè A. et in hanc correctionem inciderant *Frisch. Rhod.* et *Mer.*—Perperam vulgò ακυειν. Cl. *Wakefield* (cui hæc emendatio vix satisfacit) ad *Virg.* Georg. III. 83. hunc locum ita corrigit, μελος σαλπιγγος ακυειν—quam correctionem (uno Manuscripto favente) certè amplexus essem. Voce ακυη simili sensu utitur *Homerus*—

——— ἕκαθεν δὲ τε γίγνετ' ἀκυή. Il. π. 634.

Quod ad tubarum in Trojano Bello usum attinet, eandem prolepsin habet *Virg.* aliique,

Exoritur clamorque virûm clangorque tubarum. Æn. II. 313.

Denique cum hoc loco comparetur *Soph.* El. 25. et vid. sup. v. 12.

V. 79. Νωτα δ'—Sic benè A. et sic edidi, quoniam vocula δε (quam omnes MSS. habent) desiderari videtur. Νωτω δ' ομω. B. Νωτωδ' et Νωταδ' MS. *Reim.* in editis Νωτον ομω.

Ib. ραχιν υγρην—Hunc locum haud inelegantèr provocat Criticus *Wakefield* ad *Virg.*—*flexi acanthi*—Georg. IV. 123.

V. 82. γναμπτοισε καθελκομενη—γναμπτοισιν επερχομενη. A.

V. 83. Οιδε ποδες—Ita optimè A. B. et MS. *Reim.* vulg. ουδε ποδες. Vox βαλιος significat vel *varius* vel *velox*. V. Annot. *Mer.*

V. 84—Απτερος—ταχυς—*Hesyc.* απτερως—ομοπτερως, ταχεως. *Lycoph.* Schol. *Cass.* 627.

V. 86-8. αχαλκεες—χαλκῳ—Certè quidem misera hæc est ταυτολογια; et noster *Wakefield* corrigit αλαμπεες. Sed vide sup. v. 67.

V. 88. κρατερωνυχι—κρατερον οχῃ. B. et MS. *Reim.* qui etiam habet κρατερονυχι.

V. 90. αἴδηλος κ. λ. Nom. absolutè sumptus—ut inf. v. 92. V. Il. α. 171. et γ. 211, &c.

V. 92. Ita edidi Manuscriptum A. secutus. Vulgò

Ηδ' ἀναλυομένη τε και ἔμπεδος αἰὲν ἐοῦσα.

In Manuſcripto B. legitur τεὸν ἔμπεδον εἶεν ἶσα, et "in MS. *Reim.* "ἔμπεδον εἶναι ἶσα: ſed τῳ ειναι ſuperſcribitur ειεν, et in margine "adjicitur hæc notula; ισως· ἔμπεδον ἐις ἓν ἶσα." *Merr.*

V. 95-6. Hi duo verſus, quos ex optimo Manuſcripto A. ita edidi, vulgo ex librarii errore ſic leguntur, in unum contracti Hypermetron.

Αυθεσι πορφυρέοισι λύκεσιν ἀναγκαίοιο χαλινῦ.

Hinc orta eſt emendationum cohors, quam recenſeas (ſi tanti ſit) apud *Merr.*—Vox αναγκαιος uſurpatur hoc ſenſu a *Theocrito* Δεσμῦ ἀναγκαίου. Idyl. XXIV. 33.

V. 97. Κολλησας—Sic B. et MS. *Reim.* in plurimis edd. legitur κληΐσας.

Ib. αργυροδινεϊ—Legendum proponit *Merr.* αργυροειδεῖ, ſed perperam; benè enim exprimit vox αργυροδινεϊ—*æris ſplendidas* ἑλικας.

V. 98. Αυταρ.—Ita A. B. et MS. *Reim.* Vulgò αυτος.

V. 99. εὔκνημιδα.—*benè radiatam rotam*—ſim. *Hom.* κυκλα εκτακνημα. Il. ε. 723. *Mer.* in Indice.

Tryphiodorus hic præter caſam fugit. Pedibus Equi ſubjicit rotas, ut facilius intra muros ducatur; ſed inf. v. 289. *Sinon Trojanis* dicit—*res Græcas meliores eſſe evaſuras, ſi equus* A CAMPO NON AMOVEATUR. *Virgilio* aliter viſum eſt; apud illum *Trojani* ipſi rotas ſupponunt.

Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
Subjiciunt lapſus. Æn. II. 235. V. *Ang.* Not. *Mer.*

V. 102. φοβῳ—Criticus neſcio quis vult λοφῳ; et noſter *Wakefield* conjicit φοβῃ. Sed mihi cum *Merrickio* (Not. *Ang.*) magis arridet vulgata φοβῳ, quæ optimè convenit cum καλλεῖ

in eodem verſu. Similitèr inf. Ιππος ἀμειλίκτοιο φόβοιο τέρας. 287.

V. 104. ετευξεν—ετετμεν. A. quæ vox mihi vulgatâ melior eſſe videtur.

V. 106. Variæ ſunt hujus loci expoſitiones. Equidem interpretor, *Ne Achivorum aliquis eum adſpiceret, et dolum divulgaret.* De voce αναπυστεν, v. Od. λ. 273. Et fortè αναψῃ (admonente *Wakefield)* metaphoricâ notione accipienda eſt—ſcil. *accendendi.* Haud abſimilitèr *Homerus,*

———— μῆλα δὲ σφισιν Οσσα διδῃσι. Il. β. 93.

et nos *Angli ſemigræci* (v. *Toup.* II. p. 510.) dicimus—*blaze abroad.* Pro αναψῃ idem eruditiſſimus *Toupius* propoſuit ενισπῃ. Vid. *Emend.* in *Heſych.* Vol. III. p. 215; ſed judicet Lector.

V. 108. ορνυμενων—Sic melius. A. vulgò ερομενων, i. e. ἐρομενων, quæ quamvis ferenda eſt ut ενομα pro οιομα, &c. tamen optimi codicis lectionem prætuli, præſertim cùm vox eſt *Homerica.*

V. 109. αολλισθησαν—Sic opt. A. vulgò ανωλισθησαν.

V. 110. ταυυφθογγοιο—παυυφθογγοιο. B.

Ib. ελυσα—Clar. *Wakefield* ad *Virg.* Georg. III. 219. malit εχουσα; vox enim Activa ελυσα huic loco non convenit. Dicenda eſt ελομενη—*ſibi ſumens.* Proculdubiò *Græcæ* linguæ proprietas poſtulat ita eſſe legendam; ſed alii ſcriptores in hâc re erraverunt—

——κτερειων απο μοιραν ελυσαν. *Apoll. Rhod.* I. 691.

ubi corrigit *W.* εχουσαν. Vid. plura apud ejus *Sylvam Criticam,* ſect. 33. Apud *Heſyc.*—ελοντες, ελομενοι. Cum hoc loco confer Il. β. 278. κ. λ.

V. 111. θυρις—θῦρος. A.

V. 112. μελιχροϊ—Idem eruditus *Criticus* corrigit μελιῤῥοα; ſed ſupra monui *Tryphiodorum* non eſſe Poetarum perfectiſſimum.

V. 113. νοον—ελισσων—Sim. *Apoll. Rhod.* IV. 3.

——— νόος ἔνδον ἑλίσσεται.

V. 114. ανδρι—φωτι. A. Cum toto hoc loco confer *Hom.* Il. γ. 216 ad 224. *Cicero* de hâc re verba faciens dicit: " *Quem vero non pudet (id quod in plerisque video) hunc ego* " *non reprehenſione ſolum, ſed etiam pœna dignum puto. Equi-* " *dem et in vobis animadvertere ſoleo, et in meipſo ſæpiſſimè* " *experior, ut exalbeſcam in principiis dicendi, et tota mente,* " *atque omnibus artubus contremiſcam,*" &c.—De Orat. Lib. I. ſect. 26. V. plura apud *Mer. Ang.* Not.

V. 115. Ομματος αστρεπτοιο βολην.—Hunc locum laudat *W.* ad locum *Virg.* ſupra memoratum. A. habet ατρεπτοιο.

V. 117. ηεριης—Sic legit A. vulg. ιεριης.

V. 118. κῦμα—Inter varias lectiones *Band.* legitur λαῖτμα, ſed omittitur Manuſcripti mentio. Nec mihi nec amico *Wakef.* diſplicet emendatio *Merrickiana* χεῦμα—ſicut *Callim.* Jov. v. 32.

—— εκ δ' εχεε μεγα χεῦμα. V. *Mer.*

V. 120. ανδρομεῃσιν αταρ—Sic ſuavius A. vulgo ανδρομεῃς αυταρ.

V. 123. ενθαδ' εοντας—Ita A. et MS. *Rcim.* et *Mer.* alii ενθαδε ὄντας.

M

V. 124. ατελεστα και αχρεα γηρασκοντας.—*Apoll. Rhod.*

——————— κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
Ἀκλειῶς κακὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας. II. 892.

V. 125. Αλλα — Melius Αλλ' η, ut conjicit legendum *Wakef.* Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod.*

Βέλτερον ἦν μέγα δή τι μενοινώοντας ὀλέσθαι. IV. 1255.

V. 127. προφερεστεραι—προφερεστεροι. A. Masculina *adjectiva*, præsertim pluralis numeri, cum substantivis generis feminini proculdubio sæpissimè conjunguntur. De *Participiis* non eadem dicta velim; credo enim *participia* masculina, *non nisi* pluralis numeri, cum substantivis femininis legitimè esse posita. Rectè igitur, ut opinor, contendunt *Brunck* et *Dawes* (contra *D'Orville* ad Char. p. 153) ad *Aristoph.* εκκλη. 516, ubi loquitur Chorus Mulierum, legi oportere συμμιξασ', non συμμιξας. Sed certo certius fallitur *Dawes*, p. 310. Misc. Crit. ubi dicit —" *ubicunque de fœmina reperitur masculini generis adjecti-* " *vum, ibi etiam pluralem numerum adhiberi.*" Sed vid. exempla et sing. et plur. apud *D'Orv. Char.* p. 153, 244, 352. Vid. etiam *Burgess* ad *Dawesii* Mis. Crit. p. 310; *Brunck* ad *Eurip.* Med. 316; et Dissertationem περὶ τῆς ΟΜΗΡΟΥ ποιήσεως, p. 32. Edit. *Barnes*, quem videas ad Il. θ. 455. Quibus addas ex *Eur.* Troad. ουρανιον εδραν—μεσον πλαταν—δουλειον αμεραν; et *Lucian.* Somn. επιτηδειος ημερα, et alia innumera. V. Od. μ. 369.

V. 128. Totam Fabulam στρουθοιο et δρακοντος vid. ad *Hom.* Il. β. 305 ad 316.

V. 130. ελκομενης—Hoc est, ut opinor, *discerptæ, dilaceratæ*, ut *Hom.*

——————— σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ' αἰκῶς. X. 335.

Amicus noster *Wakefield* malit εσθομένης; sed judicet Lector.

V. 130. απαλων τ' ελαθεσθε—Hæc Lectio Cod. Reim. gratior eſt vulgatâ απαλων τε λαθεσθε. Hæc quidem ſunt leviuſcula, non tamen negligenda; ut rectè obſervat Criticus ille Græcè verſatiſſimus *Brunck*, ad *Apoll. Rhod.* II. 135.

V. 135. Θαρσαλεοι—Sic A. B. vulgò Θαρσαλεως.

V. 139. πλεκτησιν—" *Hunc verſum citat Tzetzes in Schol.* " *ad Lycoph.* v. 344. Οι Ελληνες, ως φησι Τρυφιοδωρος,

" Πῦρ ἴδιον πηκτῇσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

" πρὸς Τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, ὅσας περὶ τὴν " Τρόιαν." Πηκτῇσιν, inquit Ill. D. *Potterus*, pro πλεκτῇσιν, ex *Barocc.* et *Græv.* πήγνυσθαι enim potius quam πλέκεσθαι dicuntur tentoria. " Κλισίης ἐὐπήκτου—*Hom.*" *Merr.* Sed neque *Tzetzi*, neque illuſtriſſimo *Pottero*, neque *Merrickio*, neque quibuſcunque hæc arrident, equidem aſſentior, et rectè ſe habere vulgatam lectionem nullus dubito. " *Achivorum* κλισίαι *ſtipi-* " *tibus lignisque conſtabant, vimine intertexto humoque aggeſta,* " *adeoque tuguria potius. V. Il.* ω. 449 *ſqq. cf. Euſtath. ad* " *Il.* α. 185. *Rectè et Tzetza in Antehomericis: Achaei:* τεῦξαν " δὲ κλισίας ΠΛΕΚΤΑΣ, σταθάρας (h. e. σταυροῖς) ἀραρυίας." V. eruditiſſimi *Heyne* excurſ. ad *Virg. Æn.* I. 469. Et v. *Æn.* II. 16. in Notis. Sim. *Heſiod.* πλικτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι—*Scut. Herc.* 63. Cum hoc loco confer *Hom.* Od. θ. 501.

V. 142. τετανυσμενου—Sequor *Merrick.* in cæteris τετανυσμενα.

V. 143 γειτονος αιγιαλοιο—" *Hæc lectio eſt Codicis A. eamque* " *uti optimam in textum induximus.*" *Band.*

V. 144. επιπλοιι—Sic benè legendum conjecit *Merrick.* vulg. επι πλοου.

V. 146. φοῶν νεφος—νέφος οἰμωγῆς. *Eur.* Med. 107. et inf. 409. νεφελην—ατης.

V. 149, 150. ωσ κεν—λαξῃ—Sic legit A. et melius, ut opinor, quam vulg. φ κεν-λαβοι. Vid. Il. α. 32.

V. 150. ιπποσυναων.—Ita optimè locum corruptum reſtituit A.—olim, ιππυς ανδρων—inf. ex *Hom.*

λελασμένος ἱπποσυνάων. 627.

V. 151. εξηϊε—εξωχετο. A.

Ib. μυθοις—μυθω. B.

V. 153. επειγομενος—cum genitivo.

Αλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
Κρείων Αλκίνοος. *Apoll. Rhod.* IV. 1008.

V. *Steph. Theſaur.*

V. 157. οτι τοιος ην κ. λ.—*Virg.* Æn. II. 491.

—— *Inſtat vi patria Pyrrhus.*

V. 159. Τυδηϊς—Sic optimè A. olim Τυδος θαλαμοιο—nullo puncto interpoſito. V. *Ang.* Annot. *Merrickii.*

V. 161. ιστηκει—*Friſchlinus* legendum vult ιστη και; et copula, meâ ſententiâ, deſiderari videtur. — Malit *Wakefield* ανιστηκει.

V. 162. " *Ita locum hunc ex lectione utriusque Codicis red-* " *dendum duximus.*" *Band.* Olim (puncto poſt ὁρμη poſito)

Δηϊφόβῳ ποτὶ δῆριν ἀπηνεῖ δίζετο θυμῷ, v. Not. *Merr.* Vocem ιζετο verte—*ſedebat*, ſc. *in Equo.* Peſſimè *Band. æſtuabat.* Liceat tamen conjecturam noſtri *Wakef.* proponere

——————————— ἄγριος ὁρμη,
Δηϊφοβῳ ὁτι δῆριν ἀπηνεῖ δίζετο θυμῷ.

Confer Il. β. 589.

V. 166. ανιστησε—*ſurgere fecit.* Sæpiſſimè verba neutra in Aor. 1. et Fut. 1. activam habent poteſtatem; ſicut *Hebræorum*

Hiphil. In *Eurip.* Med. ἁ νιν ἔβασεν (213)—αλλα σ' ὁ Μαιας—πελασειε—(765)—μηλ' εφοβησαν, *Apoll. Rhod.* II. 123—διψαν λωφησομεν, ib. IV. 1418. Vid. etiam IV, 104, 1325. II. 167. I. 1131. Totam paginam exemplis replere haud difficile est. V. *Brunck* ad *Soph.* Aj. 40. ubi videas non solum plurima verba neutra in fut. et aor. sed etiam in præsenti, a poetis tanquam transitiva usurpari. Vid. etiam *Burgessii* Not. ad *Dawes* Misc. Crit. p. 337.

V. 170. Hunc versum primùm edidit *Merrick* ex Manuscripto *Reim.*; servatur etiam in A.

V. 173. καθιππευουσιν—Benè *Merr.* interpretatur sensu metaphorico—*devicturi*—*superaturi sunt.* V. ejus notam, et *Wakef.* Sylv. Crit. p. 41.

V. 175. Ευρυπυλος τ' Ευαιμονιδης—Hunc versum in editis desideratum ex Manuscripto A. restitui, ubi legitur, forsan typographico errore, Ευαρμονιδης—De *Eurypylo*, *Euæmonis* filio, v. Il. β. 736. et de *Leonteo*, filio *Coroni*, β. 745.

V. 177. Ορτυγιδης τ' Αντικλος—Ita edidi *Frischlinum* secutus; vulgò sine copulâ Ορτυγιδης Αντικλος.

V. 179. αγαπηνωρ—Apud *Quint. Calab.* (ut me monuit Cl. *Wakefield*) κυριως legitur Αγαπηνωρ—xii. 321. Et si ita legendum velit eruditus Lector, haud me adversantem habebit: hujus enim mentionem facit *Homerus*, Il. β. 609. Sed huic Lectioni oppugnare videtur *Heynius*, qui solùm *duo et viginti* Heroas apud *Tryphiodorum* commemorat. V. inf. 182.

V. 180. Ιφιδαμας—Sic A. B. et MS. *Reim.* et ita legit *Bandinius*; sed quis ille esset prorsus nescio. Vulgatæ tamen lectioni Αμφιδαμας assentiri non possum.

N

V. 182. *Virg.—et ipſe doli fabricator Epeus*—Æn. II. 264. De eorum numero et nominibus qui equo latuerunt, variè ſcripſerunt Auctores. *Virgilius* memorat *novem*; *Homerus* ſimpliciter, παντες αριστοι; noſter, *duo et viginti*. Vid. plura ad Excur. III. Æn. Lib. II. *Heyne*.

V. 185. Αμβροσιην—Sic benè B. et MS. *Reim.* in editis, αμβροσιη: et hanc notam ſubjicit *Merrickius:* " In annota-" tionibus *Anglicis* dixi *Ambroſiam* hîc *liquorem* deſignare, eo " quod *Deorum cibo* videtur opponi. Sed in MS. *Reim.* le-" gitur αμβροσιην, quæ lectio ſi vera ſit, *Ambroſia* eſt ipſa " θεῶν εδωδη." Αμβροσιην veram eſſe lectionem vix dubito; ſed *adjectivè* eſt accipienda, et cum εδωδην concordat.

Temperat Ambroſias cum tua cura dapes. Mar. Ep. VIII. Lib. 4.

V. 187. B. legit—πειρόμενοι ἐκχύθοιεν α. γυναι. MS. *Reim.* habet πειρομενοι—γυναι. Sed nihil eſt mutandum. *Hom.* Od. IV. 369. ἔτειρε δε γαστέρα λιμός. *Merr.* Sim. *Homerus*, Il. τ. 352.

——————————— ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νίκλαϱ ἐὶ στήθεσι καὶ ἀμβροσίην ἐϱατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτειϱπὴς γούναθ' ἵκηαι.

Sed quis patientèr ferat το—στάξ' ινα ικηται—quod huc irrepſit ex v. 348. repone ociùs—στάξ' ινα ικοιτο. Simili mendâ (ut obitèr moneam) laborabat *Hom.* Od. γ. 78. Sed totum verſum jure abjiciebat *Daweſius:* deeſt enim in *Aldinâ* Edit. et, ut inquit *Erneſtus*, " in *omnibus* antiquis præter *Rom.* ex qua in " alias venit."—Vid. *Burgeſs.* in Not. ad *Dawes*, p. 90. Dum hanc Adnotationem ſcribo, alterum *Homeri* locum medicâ manu indigentem video—Od. γ. ad initium—

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ—

Pro φαεινῃ, quod ſoloecè habet, lege φανείη; ſicut inter varias Lectiones ſcriptum eſt. Innumera alia ſunt Loca hujusmodi

apud hunc Poetarum præſtantiſſimum, quæ adeo emendatione egent, ut neſciam an cujusvis Poetæ Editio vehementius deſideretur; alterum pace Lectoris addam—

——— ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἰμβασιλεύῃ. Il. β. 205.

ubi reponendum eſt ἰμβασιλεύοι; ſed adhuc gravius laborat hic verſus; vox enim σφίσιν (ut rectè obſervavit *Clarkius)* vix habet quò referatur. Haud igitur dubito (critico illo favente et MS. *Mori)* quin totus pro ſpurio habeatur.

Hi ſoloeciſmi quidem (dolet confiteri) apud *Tryphiodorum* haud infrequentes ſunt—εθηκε—οπως—φερῃσι. V. 89—91. υπεθηκεν—οπως—οδευῃ. V. 99—101. εληλατο—μη—αυαψῃ. V. 105—106.

V. 188. κρυμοῖσι—κρυμνοῖσι. A.

V. 191. καταθρωσκυσι—καταθρωσκοντα, A. καταθρωσκοντες, B. et *Reim.*

V. 192. ορειτρεφεος ποταμοιο—

——— *aut rapidus montano flumine torrens*
Sternit agros, ſternit ſata læta, boûmque labores,
Præcipitesque trahit ſylvas: ſtupet inſcius alto
Adcipiens ſonitum ſaxi de vertice paſtor. Æn. II. 305.'

V. 193. κοιλαδες ευνης—Subſtantiva pro adjectivis apud Græcos poetas frequenter uſurpari pueris haud ignotum eſt—πατρίδα γαιαν—ελλαδα φωνην—γυναικα μαζον. Il. ω. 58. et *Barnes* Not. ζοτηρα αυλιον—ut benè edidit *Brunck*, q. v. ad *Apoll. Rhod.* IV. 1248. et inf. 366.

V. 194. Σιγῃ—Deſiderari videtur copula, quid ſi Σῖγα τε, vel tale aliquid. Pro μενουτες A. B. et *Reim.* μενυσι—et inter hunc et ſequentem verſum A. inſerit alium, et non malè.

Πικρὰ δὲ πειναόντες οἰζυρῆς ὑπ' ἀνάγκης.

V. 196. ξυλοχοιο—Quid ſibi vellet *Merrickius* proponendo ξυλοιο, prorſus ignoro. Vox Ξυλοχος hic valet εὐνη, ubi *Achivi* ſicut *Feræ* latuerunt. *Heſych.* Ξυλοχος—η θηρια κοιτη. Vid. Od. δ. 335.

V. 198. επεκληϊσσε—vulg. επικληϊσε. V. *Barnes* ad *Hom.* Od. τ. 30. In *Band.* επεκληϊσε.

Ib. ηγκυμονος—*Virg.*—*Facta armis*—II. 238. et *Eurip.* Troad. ἐγκύμου' ἵππον τευχέων. II.

V. 199. λοχω—δολω. A.

V. 200-1-2. Totum hunc locum ita benè exhibet A.—In editis [omiſſo medio verſu] ſic perperam legitur,

——————— τῳ δὲ οἱ ἄμφω
Ατρεῖδαι ἐκέλευσαν κ. λ.

Sed *Menelaus* in Equo erat incluſus; et præterea, duo duces uno eodemque tempore mandata de re tam parvi momenti dediſſe vix eſt veriſimile. Miror hæc Criticos latuiſſe, præſertim cum paulo infra habemus θελεν—et εφημοσυνῃ βασιλης—non θελον et βασιληων.

V. 203. Χῦσαι—lege Χεῦσαι—*Wakef.* Sed forſan vox χῦσαι eâdem Analogiâ formatur a χυω, quâ λῦσαι a λυω, &c.

V. 204. Ιππον ὀπιρ κεκαλυπῖο—Sic legit *Merrick*, et plurima loca profert, ubi præterita paſſiva vim activam induunt. Sed in omnibus MSS. et editionibus legitur Ιππος ὀπιρ—præterquam *Friſch.* ubi Ιππος ὀπη. Si illa lectio vera ſit, ſubaudiendum eſt δια, vel tale aliquid.

V. 208. Auroram frequentiſſime pro toto die uſurpari ſatis oſtendit eruditus *Merrick*, cujus adnotationes (præ-

(præsertim *Anglicas)* te adire velim; quibus addas *Theoc.* Idyl. II. 147.

——ἁνίκα πέρ τε ποτ' ουρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,
Ἀὼ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισαι·

ubi Schol. ἡνικα προς τον ουρανον ετρεχον αἱ ἵπποι τȣ ἁρματος (δηλονοτι τȣ ἡλιȣ) φερουσαι απο τȣ ωκεανȣ την ἩΜΕΡΑΝ την ροδοπηχυν. Vid. (si tanti sit) Notam *Musgravii* ad *Eurip.* Troad. 855.—Il. β. 48. et Not. ad A. 1. *Barnes.*

V. 210. Hic versus, in editis omissus, servatur in A. ubi tamen legitur αγγελεȣσα. Vox κοιλην valet, ut opinor, *profundam*; apud *Hom.* legitur—ἑλκέμεν εἰς ἅλα δίαν.

V. 211. εὔκραιρȣς—*Merrickium* secutus ita edidi—vulg. εὔκριερους.

V. 215. Ex eodem Cod. A. hunc versum, in editis vehementissimè desideratum, in Textum recepi.

Est in conspectu Tenedos, notissima fama
Insula, dives opum, Priami dum regna manebant;
Nunc tantum sinus, et statio malè fida carinis:
Huc se provecti deserto in litore condunt. Æn. II. 21.

In hac insula erat templum *Apollinis Sminthei.* V. *Heyne* ad locum, et *Hom.* Il. α. 38. Vide Notam ad vers. 139.—προς Τενεδον κατηραν.

V. 219. Pro κευθων, quo mihi nihil aliud frigidius esse videtur, legendum velim τευχων—αλγεα τευχει, *Hom.* κρυπτον—κευθων mera est tautologia.

V. 221. πολυωπον—Sic melius A. Vulg. περίοπτον. *Hom.* Od. Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῳ—χ. 386. ubi scholiastes—πολλας τρυπας εχοντι τῳ δικτυῳ.

O

V. 222. ο δε χριδον—Cùm vox χριδον a nullo veterum uſurpetur, emendat *Merrick*—Ανερες αγχευται, ὁ διαχριδον; et mihi quidem hæc emendatio arridet. Sed lectorem refero ad v. 67.

V. 223. Λαθριδιος—Ita A. et MS. *Reim.* vulg. λαθριδιως.

Ib. δεδηκως Δικτυα, παπταινων ελαθε—Ita legit A. In editis, δεδηκεν (alii δεδοικεν) Δικτυα παπταινων αγρην. Sed vocem αγρην omittunt B. *Ald.* et MS. *Reim.*—Locum ita emendat *Merrick*,

" Λαθρίδιος πυκινοῖσιν ὑπὸ πτόρθοισι δέδυκεν,
" Δίκτυα παπταίνων ἄγρης—

" πτορθοισιν ὑποδεδυκεν, *ramis ſe occultat.*"—Sed mihi valdè diſplicet το—δικτυα αγρης—*retia venatica.*

V. 231. Ita optimè, ut opinor, *Band.* ex Cod. A. In B. et *Reim.* επιπνυε γε και αὐτη. Vulg. επιπνειεν δε και αὐτη.

V. 234. Hic verſus in editis ſequenti poſtponitur; ſed ſequor MS. A. ubi legitur αγγελλυσα φοβον, ut edidi; in pleriſque αγγιλευσα φοβῳ.

V. 236. *Virgilius* Æn. II. 26.

Ergo omnis longo ſolvit ſe Teucria luctu.
Panduntur portæ. Juvat ire, et Dorica caſtra
Deſertosque videre locos littusque relictum, &c.

et *Euripides*, Troad. 531.

Τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;
Τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
Κιχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
Δόλιον ἔσχον ἄταν.

V. 238. αλλοθ'—αλλος. A. αλλος τ'. B. et MS. *Reim.*

V. 244. ιπει Διος ηλυθε βυλη—Vulgatam lectionem defendit *Merrick*. Sed in MS. A. legitur ηθελε, nec (meâ ſententiâ) minus benè. Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας. I. Pet. III. 17. Haud abſimilitèr *Virg.* *Sic Di voluiſtis*—nec *D. Paulus* ad *Epheſ.* κατὰ τὴν βυλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. I. 11. Confer etiam *Virg.* Æn. II. 901.

V. 246. θαυμασαν αμφιχυθεντες—*Virgilius*

Pars ſtupet innuptæ donum exitiale Minervæ,
Et molem mirantur equi. Æn. II. 31.

V. 247. περικλαζουσι—Sic melius A. olim, περικραζουσι. V. Il. ρ. 756. et π. 429.

V. 251. Cum hoc loco confer *Virg.* Æn. II. 32, &c. ubi *Heynii* adnotatio æquè ad *Tryphiodorum* ac ad *Virgilium* ſpectat. " *Sapientius autem Virgilius de equo conſilia inire Trojanos facit,* " *antequam in arcem deductus erat, quam apud Homerum deducto* " *jam in arcem equo.* Od. θ. 504, ſqq." q. v.

V. 255. Αργειοιο—Hanc lectionem Codicis A. meliorem eſſe duco quam vulgata Αργειοισι. *Wakefieldius* emendat εγγειοισι—*Poſteris Indigenis.* Vid. Sil. Crit. Sect. lxiv. Part. II.

V. 258. αιιχια—αιιχεῖ A; ſed magis poeticè vulgata.

V. 261. παλαιων—Sic A. B. et *Reim.* In editis omittitur.

V. 262. ιαχε—Ita optimè A. et *Reim.*—vulg. ισχετο.—In B. ισχε. Haud rarò hæ voces inter ſe confuſæ ſunt. V. *Valckn.* ad Phæ. p. 376. et inf. 564.

V. 263. ελεησεις—ελεαιρεις A. " Abrupta quidem eſt Ora-" tio, ſed forſan id conſultò egit Poeta, ut abrupto ſermo-

" nis exordio ſimulatam *Sinonis* trepidationem exprimeret." *Merrick.*

Ib. Αργειοισιν ομοπλοον—*Virgilius*

——— *neque me Argolicâ de gente negabo.* Æn. II. 78.

Confer totum locum.

V. 264. ρυτηρα και αστεος—ρυστηρα A. et legitur αστεως ap. *Band.*

V. 271. ερεξαν—εἱρξαν A. ἱρξαν B.

V. 273-4. Hoc verſus et metro et ſenſu laborantes in editis ſic ſcriptos invenimus,

Οἱ δε, νεῶν πληγῇσιν ἀτασθαλίῃσι τυπέντες,
Εἵματ' ἀπόδδυσαν· αειχελίῃσι θ' ἱμασθλεις.

Pro νεων—νοόν A. νοῶν B. et *Reim.* quæ poſterior lectio *Merrickianæ* conjecturæ anſam dedit—νοοπλήγεσσιν, quam uti optimam in Textum recepimus. δαμεντις legit A; et ex eodem codice ſecundum verſum ita ut nunc ſtat (ſi excipias ἱμασθλαις quam repoſui pro ἱμασθλοις) edidit *Bandinius.*

V. 276. ἱκεσιοιο—Apud *Band.* ἱκεσιαο.

V. 277. εικεν εασῃς—εασεις B. et MS. *Reim.*

V. 278. ἱκετην και ξεῖνον—*Apoll. Rhod.* II. 1131.

Αλλ' ἱκέτας ξεῖνους Διὸς εἵνεκεν ἀιδέσσασθε
Ξεινίου, Ικεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
Καὶ ξεῖνοι.

V. 279. Pro υπαρχιος (quod non intelligo) lego cum *Rhodomanno* ὑπεγγυος.

V. 284, &c. *Virgilius*, Æn. II. 148.

Quiſquis es, amiſſos hinc jam obliviſcere Graios;
Noſter eris: mihique hæc ediſſere vera roganti.

Digitized by Google

Quo molem hanc immanis equi ſtatuere? quis auctor?
Quidve petant? quæ religio? aut quæ machina belli?

V. 285. Pro αιρει lego αἰρῃ in futuro ſenſu; et ſubaudio χρη ἱνα. V. *Dawes*, p. 78. Miſc. Crit.

V. 288.——*Hortamur fari, quo ſanguine cretus.* Æn. II. 74.

V. 289.
Ille hæc, depoſitâ tandem formidine, fatur.
Cuncta equidem tibi, Rex, fuerit quodcumque, fatebor
Vera, inquit: neque me Argolicâ de gente negabo:
Hoc primum: nec, ſi miſerum Fortuna Sinonem
Finxit, &c. Æn. II. 76.

V. 291. Αργος μοι πολις—*Virgilius*, Æn. II. 95.
Si patrios unquam remeaſſem Victor ad Argos.

V. 292. Αιτιμον αυ—Ita rectiſſimè A. peſſimè vulgata Αιτιμον καλευσιν. Secunda ſyllaba in voce Αιτιμος apud noſtrum corripitur, ſup. 218; et vocula αυ in hujusmodi locis ap. *Hom.* perpetuò uſurpatur. V. pro innumeris Il. β. 862-4-7. Miror hanc lectionem eruditum *Merrickium* non recepiſſe, præſertim cùm ſic ſcripſerat *Friſchlinus*.

V. 293. παλαιφατον—*ab Oraculis prædictum.*
Hanc pro Palladio, MONITI, *pro numine læſo*
Effigiem ſtatuere. Æn. II. 183.

V. 294. Multo melius apud *Virgilium*—
Nam ſi veſtra manus violaſſet dona Minervæ,
Tum magnum exitium, &c. Æn. II. 189.

Ib. Deeſt μιν in B.

V. 295. Πολιν υιας—παλιν εγχος. A.

V. 296. λαβῃ—Corrige λαβει, ſoloecè enim ſe habent ει—λαβῃ. Nunquàm ει cum ſubjunctivo conſtruitur; vide *Brunck* ad *Ariſtoph.* Ran. 594. et *Dawes* Miſc. Crit. p. 324. Hinc corrigendus eſt *Heſiodus*, in *Op.* et *Di.* 344.

Ει γαρ τοι και χρημ' εγχωριον αλλο ΓΕΝΟΙΤΟ,
Γειτονες αζωστοι εκιον.

ubi vulgò legitur γενηται. Sed non ſolùm vox ει, ratio etiàm Syntaxeos hanc emendationem poſtulat—εκιον ει γενοιτο.

V. 297. Φευξονται προφυγοντες—De hâc locutione vid. *Merrick.* ωχοντο απιοντες, *Lucian.* Dial. Nept. et Cyclop. et

Βελτερον ὁς φευγων προφυγῃ κακον. Il. ξ. 81.

Ib. ανηυστοις—Ita optimè *Rhod.* et *Ed. Friſchl.* malè vulgo ανηυτοις, cujus penultima eſt brevis—

Ως ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήυτος ἴσατ' ἄεθλος. *Apoll.* III. 502.

V. 298. *Euripides* Troad. 528.

Ιτ', ὦ πεπαυμένοι πόνων·
Τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ἰλιάδι διογενει κόρᾳ. Cf. totum Chorum.

V. 300-1. Αμμι δ', &c. Hi duo verſus in editis omiſſi inveniuntur in Codice A.

V. 303-4. Conjecturam *Merrickianam* in Textum admiſi. Vulgo nullo ſenſu—

——————— τοι δε θοειας
Δησαμενοι, σειρῃσιν ευπλεκτοισι καλοισιν·

Cum toto hoc loco comparetur *Virg.* Æn. II. 235.

Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
Subjiciunt lapſus, et ſtuppea vincula collo

Intendunt. Scandit fatalis machina muros,
Feta armis. Pueri circum innuptæque puellæ
Sacra canunt, funemque manu contingere gaudent.

Confer etiam Αντιστροφην *Eurip.* Troad. 535, &c.

V. 306. ξεδυσμενον—Sic rectè legit *Bandinius* duce A. vulgo ξεδασμενον.

V. 308. *Virgilius*, Æn. X. 501. monente *Merrick*.

Neſcia mens hominum fati ſortisque futuræ,
Et ſervare modum, rebus ſublata ſecundis.

V. 309. πολλῳ—Equidem cum amico *Wakef.* aſſentior emendationi *Rhodomanni*—πολλοι. Hæc repetitio perpulchra eſt. Κειτο μεγας μεγαλωστι—*Hom.*

——— ἰνυθετευ σι πολλα πολλακις. *Eur.* Troad. 1022.

et κακοι κακως perpetuò.

V. 311, &c. Vulgo ita legitur—

Οἴη και Τρώισσι φθισίξροτος * ἄτη,
Ες πόλιν αὐτοκέλευθος· ἀμησαμένοι Σιμόεντος
Εστεφον αὐχενιης πλοκάμους σφετέροιο φονῆος.

Locum præcipuè ex A. reſtituimus. Variatio Manuſcriptorum eſt, φθισιμβ. A. B. φθισιξ. vulg. εφελκετο A. B. υφελκ. vulg. αλαστον A. Αχαιων B. et alii. Σιμοιντος B. et vulg. ποταμοιο A. στιφανης A. B. et vulg. habent πλοκαμης, ſed illud prætuli; credo enim aliquem cui diſplicuerunt εστεφον στιφανης in margine το πλοκαμης ſcripſiſſe, et hinc in contextum inferiorum Manuſcriptorum irrepſiſſe: fortè quidem το Σιμοιντος nihil aliud eſt quam interpretamentum ποταμοιο; nam ex hoc fonte profluit immenſa Lectionum corruptarum turba.

V. 312. αυτοκελευθος—Malit *Wakef.* αυτοκελευστος, v. Sylv. Crit. ſect. 19.

V. 316. ερεικομενη—Optimam conjecturam *Merrickii* recepimus—vulgo ερειδομενη—*Heſychius* ερεικομενος—περισχιζομενος.

V. 317. υπερβρυχατο—Legendum vult eruditiſſimus *Wakefield* υπιβρυχατο, et meâ ſententiâ rectiſſimè.

Sub *pedibus mugire ſolum*—Æn. VI. 256.
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, *Hom.*

V. 322. Νυμφαιησι—De Nymphis quæ *Hamadryades* vocantur conſulendus eſt *Spanhemius* ad *Callim.* Hymn. in Del. v. 81 et 83. *Merr.*

Ib. Pro Ιδη—ὑλη. A. ſuperſcripto tamen Ιδη.

V. 323. κυκλωμενον—Sic benè *Mer.* Malè in *Band.* et aliis κυκλωμενον. Ξανθος apud *Hom.* vocatur διννεις. V. Schol. ad Il. β. ult.

V. 325. De locutione μαντευετο σαλωιγξ, v. *Mer.* in *Anglicis* Notis, v. 428.

Ib. ελκομενον—Corrigit *Wakefield* ερχομενον, quæ emendatio et mihi in mentem venerat. Vid. Silv. Crit. ſecundam Part. ſect. 77.

V. 329. ζιη—ζιην. A.

V. 330. εὐγλυφειων—νεογλυφειων. A.

V. 331. Ως—*idcirco.* V. Syl. Crit. ſect. 27. *Wakef.* Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod.* II. 598. ubi loquitur de nave *Argo.*

Καὶ τότ' Αθηναίη στιβαρῇς ἀντίσπασε πίτρης
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὥστε φέρεσθαι.
Ἡ δ' ἰκέλη πλεράεντι μετήορος ἔσσυτ' ὄιστῷ.

V. *Ang.* annot. *Merr.*

V. 335. ελυσεν επι δρομον αυθις οδοιο—Hanc lectionem Codicis A. uti meliorem in Textum induximus. Vulgo ἴδυσε

ἐπίδρομον ὄρμον ὁδοιο; ſed pro ορμον proponit *Mer.* οιμον: vide ejus annot. Variæ ſunt hujus loci expoſitiones; equidem interpretor (neſcio an rectè), *Sed Juno, coram illo viam præparans, rurſùs (antea enim ſubſtitit) in curſum liberavit.* Sed judicet Lector. αναστελλω, αναφραπω. *Heſych.* Pro μιν lege, ſi velis, μιν, alioqui ſubaudiendum eſt. *Virgilius*, Æn. II. 242.

——— *quater ipſo in limine portæ*
Subſtitit.——

V. 337. ανοιγομενων—ανοιγομενου. A.

V. 340. *Virgilius—Pueri circum innuptæque puellæ*
Sacra canunt—

Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
Φρύγιά τε μέλεα· παρθένοι
Δ' ἄειρον ἀνὰ κρότον ποδῶν
Βοάν τ' ἔμελπον ἔυφρον'. *Eur.* Tro. 548.

V. 341. χνοωσαν—Ita optimè legit A. et αμεργομεναι repoſui, monente *Wakefield* ad *Virg.* Geor. IV. 54. ubi tamen malè conjicit eruditus criticus χνοαισσαν—vulgo χνοεισσαν αμελγομεναι; quæ poſterior vox ſæpè cum αμεργ. eſt confuſa.

——— ἄνθεα δὲ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κάλπεις
Ἐσφόρεον—*Apoll.* IV. 1144.—ubi in nonnullis MSS legitur αμελγ. V. *Brunck.*—Quod ad hujus loci varias interpretationes et emendationes attinet; Interpretes omnes et Emendatores in luto hæſitant; et *Wakefield* ſolus oculis videt—" Et quod hic—χνοωσαν—(ut volo) de *floribus*, *Lu-*
" *cretius* ſimiliter dixit. V. 814.

——— " *Herba cubile*
" *Præbebat, multâ et molli* LANUGINE *abundans.*

" Et locutionem, minus quidem affectatam (v. ſup. 67.),

" χαριν ομβρω, illuſtrabit idem *Lucretius*, I. 251. loco ele-
" gantiſſimo;" quem vide, et *Havercampi* Notas.

V. 343. επιμαζια νηματα—ἐπὶ μαζὸν ἱματα. A.

V. 344. περιστερου—καταπλικου. A.

V. 346. Χρυσειῳ—Χρυσειᾳ. B. De uſu Vini croco mixti, v. *Ang.* Not. *Merr.*

V. 347. ανεκνισσωσε—Ita optimè A. uti conjecerat *Rhod.* vulgo ανεκνυζωσε.

Ib. πηλω—πηλος, αινος, Ιωνες. *Heſych.* V. *Suidam* in καπηλικως, &c.

V. 350. Pro αφνειοιο, malit *Wakef.* οθνειοιο; et, ut opinor, melius. Conſer Il. β. 460. et γ. 3. et Æn. VI. 311. X. 265. monente *Merr.*

V. 352. επογμευσιν αλημονος—Vulgo legitur επογμευ. αλημονες; at in variis lectionibus *Bandinii*—" επολμευσιν (*ita enim*
" VIDETUR) αλημονος. A." Si *Bandinius* paullo attentius oculos intenderat, vix dubito quin επογμευσιν, uti optimè conjecerant *Friſch. Rhod.* et eruditus *Merrick*, planè perſpexiſſet.

V. 354. δι' αστεος—Sic melius A. vulg. προ αστεος.

V. 355. *Virgilius*, Æn. II. 244.

Inſtamus tamen immemores cæcique furore,
Et monſtrum infelix ſacratâ ſiſtimus arce.
Tunc etiam fatis aperit Caſſandra futuris
Ora, Dei juſſu non unquam credita Teucris.

V. 356. δε Πριαμοιο—Ita optimè A. Peſſimè vulgò δ' εκ θαλαμοιο, quam ineptam repetitionem Librariis jure imputandam cenſuit perdoctus *Merrick.*

V. 358. ἠντε τυπεῖσαν Κεντρον ανεπτοιησε—" *Hanc Lectionem, " uti vulgata meliorem, substitui ope Cod. A.*" *Band.* Et ita legit *Merr.* Vulg.—ἠυτε τυπεισα Κεντρον δ' αν εποιησε.

V. 359. Κεντρον ανεπτ.—Optimè se habet Κεντρον; et fallitur *Wakefield* (humanum est) reponens κεντρος, quæ vox nulla est. V. ejus *Virg.* Georg. III. 148.

Ib. Βοοῤαισταο—vulgo Βοοῤαιταο; sed sequor *Merrick.* V. *Steph.* Thesaur. in ῥαιστος.

V. 360. ποτιδερκεται—Ita reponendum censent *Frischlinus* et *Rhodomannus*; et hos secutus sum, viam monstrante Codice A. qui legit ποτιδερχεται.—*Merrick* legendum vellet ποτινισσεται, quæ certè bona est lectio; sed alteram præfero. Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod.* I. 1265.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπε τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
Πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
Οὐδ' ἀγέλης ὄθεται—κ. λ.

Ib. εις αγελην ποτι—Miror usum præpositionum προς—ες, critico sagacissimo adeo displicuisse, ut illi ne ferendus quidem videretur. Aliter visum est *Homero*—

Οὐδ' ὅσ' ἐς Ορχομενὸν προτινίσσεται—Il. I. 381.

Aliter *Sophocli*—

——— ἔνθα μή ποτ' ἰις ἐυνὴν πατρὸς
Τούτων πρόσεισι μηδέν. Elect. 436.

et aliter, si Diis placet, *Pindaro*—

—ἐς ναὸν προσοιχόμενοι. *Pyth.* VI. 4.

Sed hic reponit *Dawesius* (Misc. Crit. p. 44.) παροιχομενοι—et, ut videtur erudito ejus Editori *Burgess, doctè et verè*; sed, bonâ lectoris veniâ, *Dawesii* verba proferam—" Nempe apud

" *Pindarum*, prout hodiè repræſentatur, habemus εις ναον ΠΡΟΣ-
" ΟΙΧΟΜΕΝΟΙ, apud Scholiaſten autem εις την Πυθω ΠΑΡΙΟΝ-
" ΤΕΣ. Veſtram vero, Critici, fidem! ſcripſiſſetne, obſecro,
" Scholiaſtes ΠΑΡΙΟΝΤΕΣ, ſi apud Poetam legiſſet ΠΡΟΣΟΙΧΟ-
" ΜΕΝΟΙ; an vero ΠΡΟΣΙΟΝΤΕΣ! Mihi profecto nulla hæret
" aqua, quin exemplar quo uſus ſit Scholiaſtes ΠΑΡΟΙΧΟΜΕΝΟΙ
" repræſentaſſe cenſeam. Et præ hac quidem ſcriptura alte-
" ram plane ſordere fidenter pronunciare auſim. Immo etiam
" in altera præpoſitionum uſus ΠΡΟΣ—ΕΣ Græci ſermonis
" indoli adeo non congruit, ut ne ferendus quidem videatur."
Scripſiſſetne Scholiaſtes παριοντες, an non ſcripſiſſet, non dico: benè ſcio *Heſychium* aliquando interpretari προς per παρα; ut προσιδρος, ὁ παρακαθημενος, &c. ſed valdè dubito (vid. *D'Orville*, p. 256.) an vox παροιχομενοι hoc loco rectè uſurpari poſſit. Valet παροιχομαι—*prætereo*, quæ ſignificatio huic loco non tam bene convenit, ni fallor, quam *accedo—adeo*—προσοιχομαι. Uſum præpoſitionum προς—εις Græci ſermonis indoli bene congruere, ſatis ſuperque ſupra oſtendi; et addas interpretationem *Heſych.* vocis προσοκειλάι, προσορμησαι εις την γην. Vid. plura in egregiâ Adnotatione *Burgeſſii*, p. 467 et 527, Miſc. Crit.

V. 366. παρθενος—Ita optimè A. vulg. παρθενον. Nihil eſſe frequentius quam ſubſtantivorum uſus pro adjectivis ſupra oſtendi ad v. 193. Quibus exemplis accedant—δουλων σφαγιων, *Eurip.* Hec. 137. ubi v. *Heath et Muſgrave*—οικετην βιον, Ion. v. 1373. φιλοσοφος σεμνοτης—φιλοσοφον ηθος, &c. V. doctiſſimum *Hemſterhuſium* ad *Luc.* Prom. p. 35. Vide etiam *Brunck* ad Oed. Reg. *Soph.* v. 81.

V. 369. πληγεισα—Sic benè A. vulgo τυπεισα. *Merrick* edidit τυφθεισα e lectionibus *Friſchlini* et *Stephani*; ſed, ut credo, ſine ullâ Manuſcriptorum auctoritate. Cum hoc loco confer, monente *Merrick*, *Virg.* Æn. IV. 300.

Sævit inops animi, totamque incenſa per urbem
Bacchatur: qualis commotis excita ſacris

Thyas, ubi audito ſtimulant trieterica Baccho
Orgia, nocturnusque vocat clamore Cythæron.

V. 371. πλεοντος—νοσιο—Subaudiendum eſt ενικα, vel tale aliquid. Sim. *Eurip.* Troad. 641.

Ψυχὴν αλᾶται της πάροιθ' εὐπραξίας——
Κυρης χωομενος Βρισηΐδος. *Hom.* &c.

V. 372. νεοφοιτος—A. legit, nec fortè deterius, θεοφοιτος. V. *Eur.* Troad. 370—ἐνθεος μεν, &c.

V. 373. μαιναδι φωνῃ—V. ſupra, 366.

V. 374. *Virgilius*, Æn. II. 41.

Laocoon ardens ſumma decurrit ab arce,
Et procul; O miſeri, quæ tanta inſania, cives?
V. *Mer. Ang.* Not.

V. 375. υστατην—*Quibus ultimus eſſet*
Ille dies.——— Æn. II. 248.

V. 376. τελος—τερας. A.

V. 377. κῶμος—De hac voce, v. *Mer.* in *Ang.* adnot. et *Valck.* ad *Eur.* Phæ. p. 296. κῶμον ασπιδηφορον—*Supplic.* v. 390.

V. 380. Τοιος—Sic rectè A. et *Mer.*—τοις B. vulg. τοισιν.

V. 381. αστραπτοντας—Ita benè A. vulgo αστραπτουσιν—

——————κατάχαλκον ἅπαν
Πεδίον ἀστράπτει—*Eur.* Phæ. 110. V. *Valckn.*

Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο.—*Heſiod.* ſc. Herc. 60.

V. 385. τικτομενοισιν επισχησουσι—Ita legit A. vulgo τικτομενοισι νιφη σχησουσι—Haud infrequenter vox επεχω cum dativo adhibetur (ſubaudito νοον vel ſimili), ſicut apud Romanos—

attendo—ἑκάστῃ των μιμήσεων ἐπισχών—*unicuique harum imitationum attendens*—*Luc.* De Salt. 78. ἔπισχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. I. *Epiſt. Tim.* IV. 16.

V. 387. ανακλινασα βοησει—Sic legit A. ut edidit *Merrickius*, qui βοησει vertit—*clamorem tollet.* Infra, v. 564. Ιαχε δε γλαυκωπις. Vulgo ανακλινασ' ἀναβοησει. Sagaciſſimus *Toupius* reponendum vult ανακλινασ' αβολησει. V. Emend. in *Heſych.* Vol. III. p. 229. Sed cùm *Merrickius* noſtram Lectionem in contextum recipere non dubitaverit, firmante Codice A. nihil mutatum volumus.

V. 389. πυργων—Sic exhibet *Bandinius*, e lectione Codicis A. παρειῶν B. et alii.

V. 391. Δισμα pro δισματα uſurpatur eadem analogia qua δουρα pro δουρατα.

V. 392. Μυρια—MS. A. habet Νυμφια.

V. 395. Similiter *Virgilius*, Æn. II. 241.

O Patria, O Divûm domus Ilium!

et *Euripides* Troad. 45.

Ἀλλ' ὦ, πρὶν ἐυτυχῆσα, χαῖρε μοι πόλις,
Ξειστόν τε πύργωμ'.

Ib. ω μοι πατρωϊον—ω μοι σεο πατριον A. et in proximo verſu deeſt μοι.

V. 396. και σε πατερ και μητερ—Sic benè A. Deſunt voces και μητερ, in vulgatis. *Merrickius* edidit σε τε μητερ, quod non deterius.

V. 398. μεγαλῳ—Quum vulgata Lectio ſit vindicanda, ex *Virg.*—*Ingens ara fuit*—Æn. II. 513—nihil mutavi; malim tamen μεγαλη, ut legit A.

——— Διος μεγαλου ποτι δωμον
Ἐρκειου—Od. X. 334. et rurſus 379.

V. 400. Αυσσαλεην επι παισι—Conſtructio hujus loci videtur interpretes latuiſſe. Verto—*ſuper filiis rabidè furentem*, v. ſupra. v. 21. et *Lucian.* p. 45. *Hemſterh.*

V. 401. Hæc perpulchra et pathetica oratio cum hac *Virgilii* comparetur, ubi *Andromache*—

O felix una ante alias Priameïa virgo
Hoſtilem ad tumulum Trojæ ſub mœnibus altis
Juſſa mori, quæ ſortitus non pertulit ullos,
Nec victoris heri tetigit captiva cubile!
Nos, patria incenſa, diverſa per æquora vectæ, &c.

Æn. III. 321. Monuit *Mer.*

V. 405. ξεινη—γαια—Similiter *Eurip.* Troad. ubi Caſſandra de Græcis—

——————— οὓς δ' Ἄρης ἴλοι,
Οὐ παῖδας εἶδον, ἀ δάμαρτος ἐν χεροῖν
Πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
Κεῖνται— 380.

V. 406. Ποια δε—A. habet Τοιαδε, quam lectionem haud ſperno.

Ib. δῶρα—δωρον. A. δωρω. B.

V. 407. δηρον—Hanc emendationem *Friſchlini*, comprobante noſtro *Wakefield*, in textum induximus—in editis nullo ſenſu δωρον. A. habet ποτμον.

V. 408. "Hujus et ſequentis verſus lectionem ex Co- "dice A. totam deſumpſimus." *Band.* Vulgo—

Αλλ' ηδη μοι φραζεσθαι, ταδε γνωσιτε παντες, quem malè, ut opinor, defendit *Merrick.* In ſecundo verſu pro φιλοι in nonnullis edd. nulla apparet vox, in aliis inſeritur νοον aut νου, et apud *Mer.* καλην.

Αλλὰ, φίλοι, φραζεσθε. *Apoll. Rhod.* II. 423.

V. 411. σωματα κευθων—*Virg.* Æn. II. 45.

Aut hoc incluſi ligno occultantur Achivi, &c.

V. 412. πυρη—MS. A. legit ποθη, quod haud abjiciendum. Il. ρ. 689.

———— πίφαται δ' ὥριστος Ἀχαιων
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.

Vide etiam Il. α. 240.—Sim. *Horatius,* Od. I. xxiv. 1.

Quis DESIDERIO *ſit pudor aut modus*
Tam chari capitis?

V. 414. κρητηρας ἐλευθερίης—Confer, monente *Dauſqueio,* Il. Z. ad finem.

——— τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴκε ποθι Ζεὺς
Δώῃ, ἰπερανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι,
Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

V. 416. Αμφοτερον—" Hæc vox correcta eſt in αμφοτερην " in A." *Band.* Sed malè; adverbialitèr enim ſumitur, ut *Hom.* Il. γ. 178. δ. 60. &c.

Ib. αγαθην—Sic legit *Band.* ut puto, e MSS. Vulgo αγαθον. *Virgilius*—

—— *Dei juſſu non unquam credita Teucris.*

V. 417. Την δι—Ita *Band.* et MS. *Reim.*—*Merrick* edidit την ὀ.

Ib. ενενισπεν—ἐνέεπεν. A. nec minus benè. Confer *Steph. Theſ.* in voce ενεπω. *Hom.* Il. ε. 439.

—— ὁμοκλήσας προσέφη—

Nequaquam igitur aſſentior τῳ *Stephani* et *Friſchlini* ενενιπε.

V. 418. κακομαντι—κακομαντιν B. et infra θερσαλιην. Confer *Hom.* Il. α. 106. Μαντι κακων, &c.

V. 419. ματην ὑλαυσ' ἀπερυκεις—Ita habent A. et B. in quo tamen eſt απερυκης. "Subaudiendum eſt ημας, ut ſupra "poſt καλευσιν 133. et ita deeſt αυτυς poſt κατερυκεν, *Apoll.* II. 287." &c. V. Adnot. *Merrickii.* Vulg.

μάτην δὲ χρῇς ἅπερ ἰσχεις.

V. 426. παταγος—σελαη. A.

V. 427. μυσαιτε μελιπνοοι, ὅι επι νικη—MS. A. legit

Ἀλλὰ χοροὶ, καὶ μοῦσα μελίπνοος· ὐδ' ἔπι νείκη—

et hanc lectionem (ſi reponamus ἐτι pro επι) præfero; vix enim de Victoria locutus eſſet *Priamus*, cùm tot urbes, tot amicos, tot liberos in bello perdidiſſet. In edd. vetuſtiſſimis et MS. *Reim.* legitur και μυσαι μελιπνοοι.

V. 429. νεκυν—Ita legit A. B. et vulg. νεον—"Ego "malui νεκυν ex Codice A. quod huic loco opportunius vi-"detur." *Band.*

V. 432. και ἀχρεα σεῖο πόληϊ—και ἀγρια μαργαινουσα. A. "lectio a vulgata valde diſtans." *Band.* Sed etiam hæc mihi adridet; credo enim aliquem, cui diſplicuere τα ομοιοτελευτα—θορυσα—θεσπιζυσα—μαργαινυσα—ex propriâ mente repoſuiſſe αχρεα σειο πολῃϊ.

V. 434. θαλιαι τε μελονται—Sic optime A. vulgò θαλιαι μολπαι τε; quam lectionem varii editores variè mutaverunt. Doctiſſimus noſter *Wakefield* conjecerat θαλιαι τε μελωνται.

V. 438. Κευθμον εσω θαλαμοιο—Ita habet *Band.* Κευθων εν θαλαμοισι. A. alii κευθμῶν εισω. V. *Mer.*

Ib. αεκυσα—Sic benè *Band.*—Vulgo ακευσα.

V. 440. εβλεπε δ' ηδη—Ita legit *Band.*—*Merrick* εβλεπεν ηδη.

S

V. 441. πατριδος αιδεσσης—" Iis quæ in adnotationibus " *Anglicis* collegi ad hanc phraſem (ſcil. πατρις pro πολις) vin- " dicandam, addi poteſt e *Virgilio*, Æn. III. 325.

" *Nos*, PATRIA INCENSA, *diverſa per æquora vectæ*, &c. et Æn. V. 624.

" *Traxerit ad letum* PATRIÆ *ſub* MOENIBUS." *Merrick.*

Vid. ſup. v. 401.

V. 445. αινυστης—Sic benè A. vulgo αινυτης. V. ſup. 297.

V. 446. επιδημος ην—Hanc lectionem Codicis A. inſerui, quia meis auribus et lenior et ſuavior fluit quam vulgata επιδημιος ην.

V. 447. ελαφριζουσα—Emendationem clariſſimi *Wakefield* reponentis επαφριζουσα facilis amplector. V. ejus Georg. *Virg.* I. 88.

V. 448. μεθημοσυνη τ' εκεχυτο—Ita optimè legit A. Vulgo nec ſenſu nec metro integer—

Αφραδιη τε δεδυστο μεθημοσυνη τε και μυθῳ—V. Not. *Merr.*

δεδυστο et εκεχυτο pro δεδυστο et κεχυτο equidem repoſui.

V. 450. *Virgilius*, Æn. II. 250.

Vertitur interea cœlum, et ruit oceano Nox,
Involvens umbra magna terramque polumque,
Myrmidonumque dolos: fuſi per mœnia Teucri
Conticuere: ſopor feſſos complectitur artus.

Et V. 265.

Invadunt urbem ſomno vinoque ſepultam.

V. 452. Cum his et ſequentibus confer *Hom.* Od. δ. 274 ſqq.

V. 460. σε διδυμι—Ita habet A. et ita conjecerat *Leopardus.* Vulg. δυσω σε. Lectionem Codicis A. firmant Edd. anti-

quiſſimæ et MS. *Reim.* quæ legunt—Ἤδη γὰρ σε διδόναι. Hic Veneris ſermo ſummâ dicitur cum arte; nihil enim aliud vult hæc Trojanorum perpetua adjutrix quam doli Achivorum deprehenſionem; et ad hanc perficiendam, *Helenæ* dicit—ſe illam *Menelao* (quem ſummâ injuriâ affecerat) eſſe daturam. Vid. *Anglicas* Adnot. *Merrickii.*

V. 461. αὖθις ἀνίδραμεν—Sic habet A. Vulg. αυτις απεδραμεν. Voce ανιδραμειν utitur *Homerus* ſenſu haud abſimili.

V. 464. *Virg.* Æn. VII. 813.

" *Turbaque miratur matrum, et proſpectat euntem,*
" *Attonitis inhians animis.*" *Merr.*

Hæc ex *Homero* ſumpta ſunt, monente *Heyne.*

Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο. Od. β. 13.

V. 467. περστειχυσα—A. habet παραστειχυσα; ſed præfero vulgatam,

Τρὶς δὴ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα.
Hom. Od. δ. 277. q. v. &c.

Ib. ερεθυσα—Sic melius A. Vulg. ερευσα.

V. 470. Αλγεινοι—Sic legit A. MS. *Reim.* Αλγεινά. Vulg. Αλγεινῇ. Vocem ειλμενα repoſuit *Merr.* ex conjecturâ *Rhodomanni* et *Friſchlini:* in plerisque ειλγμενα, quod forſan error eſt pro ειργμενα, ſæpe enim hæ voces inter ſe confuſæ ſunt. Vid. Il. μ. 38. Var. lect.

V. 471. Εστενε μεν—" Ita optime A.—*Lectii* Επιμενε non " placet, ſicuti neque εποιησε, verſ. 473. pro quo ſubſtituit A. " επτοιησε, verſus æque ac ſenſus ορθοτητι aptiſſimum." *Band.*

V. 476. κατεπαλτο—Sic A. B. et *Reim.* perperam κατεπαυτο.

V. 477. επειγομενον—Sic rectè A. uti edidit *Merr.*—vulg. vel επειργομενος, vel επειγομενος, ut habet B.

V. 478. Μαστακα—Vulgo legitur μυστακα; sed μαστακα habent A. et B. quibus consentit *Hom.*

Ἄντικλος δὲ σε γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσε
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σὲ νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.

Od. δ. 286.

V. 488. Μυνῃ φαινομενη—Sic optimè *Band.* et *Merr.*—perperam Μυνη φαινομενη. *Apoll. Rhod.* IV. 853.

——————— ὁ γάρ ῥά οἱ ἦεν ἀκόιτης,
Οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
Ὄιῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐείσατο.

Ex *Homero*, Il. α. 197.

Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
Οἴῳ φαινομένη——

Ib. στερεῃ—φωνῃ—Hanc lectionem Codicis A. meliorem esse duximus quam vulgatam στερρην—φωνην. Similiter *Homerus*, Il. φ. 451.

——————— τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.

V. 495. εκεδασσε γυναικος—εκεδασσεν Αχαιων. A. γυναικων. B. Sed utrique Lectioni ortum dedit Librariorum oscitatio.

V. 497. καματοις βεβαρηοτες κ. λ. V. sup. ad v. 450. A. legit καματῳ εδαϊκοτες.

V. 499. Αὐλος—Locum corruptum, ab omnibus tamen Editoribus prætermissum, sic optimè restituit A. supra dixerat

noſter, V. 306.

——————— οἱ δὲ πάροιθεν
Αὐλοὶ καὶ Φόρμιγγες ὁμὴν ἐλίγαινον ἀοιδήν.

Vulgò legitur—κεῖτο δὲ κάμινων Αλλος. κ. λ.

V. 501. πολιν—Hanc optimam conjecturam *Merrickii* confirmat A. perperam vulg. παλιν.

Ib. πολιν κατεξοσκετο—Sim. *Eur.* Med. 832.

αποφερόμενοι—σοφιαν—et apud *Romanos*,

——— *artus depaſcitur arida febris. Virg.* Georg. III. 458.

ubi *depaſcitur* eſt *mediæ vocis Latinæ* exemplum. Sed hujuſmodi verba jamdudum obſervabat ſagaciſſimus *Wakefield.*

V. 502. Ουδ' ὑλακη σκυλακων—*Apoll. Rhod.* III. 747.

——————— καί τινα παίδων
Μητέρα τεθνειώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
Οὐδὲ κυνῶν ὑλακὴ ἴτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν
Ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.

Et Fragmentum *Varronis* a *Senecâ* ſervatum; monente *Merrickio, Anglicis* Adnotationibus.

Deſierant latrare canes, urbesque ſilebant,
Omnia noctis erant placidâ compoſta quiete.

Ib. σιγῇ—σιγη. A.

V. 503. Φονων πνειυσαν — Legit A. Φονου πνειυσαν. Sed utrùm hæc an illa legatur, parum ut opinor refert. Vox πνεω vel genitivum vel accuſativum regit. V. inf. 608.

V. 504. εἰλκε—Sic optimè A. uti legendum viſum eſt *Merrickio, Rhodomanno*, et *Friſchlino*. Vulgò ἧκε. MS. *Reim.* et B. ἧλθε. Confer Il. θ. 69. κ. λ.

V. 506. Χαζετο δ'—Sic legit *Bandinius*, ut credo, e MSS.—*Merrick* omittit δ'.

V. 506-7. χαζετο δ' Ιλιοθι—Απολλων. Hunc locum provocat *Heynius*, ad *Virg.* Æn. II. 351.

Exceſſere omnes, adytis ariſque relictis,
Di, quibus imperium hoc ſteterat:

ubi benè adnotat.—" *V.* 351 *ex veteri ſuperſtitione ſatis notâ* " *interpretandus, quâ urbes captæ vel capiendæ a Diis deſeri* " *credebantur.*"

Æſchylus, Sept. c. Thebas, 220.

——————— ἀλλ' ἤν θεὺς
Τὰς τῆς ἁλώσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

Ubi vid. *Brunck.* Conſer *Merrick*, *Ang.* Not. et *Muſgrave* ad *Eurip.* Tro. 27.

V. 512. πυρος γλαυκοιο σεληνη—Plurima exempla epitheti γλαυκα vel γλαυκῶπις cum Lunâ conjuncti videas apud *Merrick.*

V. 516. περιτροχον—Sic optimè repoſuerunt *Band.* et *Merr.* pro vulgata επιτροχον, quibus conſentiunt A. B. et *Reim.*

Ib. ομματος—Hâc locutione—*Lunæ vel Solis oculus*—Nihil apud optimos Scriptores eſt frequentius. Vid. ſup. 31. ubi adnotavi *Wakefield* ad *Syl. Crit.* ſect. 48. Ομμα Αιθερος, *Ariſt. Nub.* 285. et *Pind.* Ol. III. 36. monente *Merr.* in *Ang.* Notis. q. v.

ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μόνα.

V. 519. Φιλου—Legit *Band.* Φιλον, ut opinor, ex MS. A. Φιλον B. et alii.

Digitized by Google

Ib. De locutione haud inſolenti πυρὸς ἠνιοχῆα, vid Not. *Merrickianam*, et *Steph. Theſ.* in voce ἡνιοχος.

V. 521. παλιγναμπτοισι—πολυγναμπτοισι A.

V. 523. Δηναιῳ — Hanc lectionem Codicis A. meliorem duximus quam vulgatam Δειλαιῳ— *Virg.*

Sæpe fugam Danai Troja cupiere relictâ
Moliri, et LONGO *feſſi diſcedere bello.* Æn. II. 108.

V. 525. ελαυνεμεν· αι δ'. κ. λ.—Ita totum hunc locum exhibet A. et ita, forſan periculo meo, in textum induxi. Vulgò legitur

———— εκελευον· ελαυνομεναι δ' αρα νηες
Ωκυποροι—κ. λ.

Confer *Hom.* Od. γ. 157.

V. 527. εἰσανάγοντο—Sic optimè A. Vulgò εισανεποντο.

V. 528. Ενθαδε δη πιζοι προτεροι κιον—Sic rectè hunc locum exhibet A. perperam in editis

Ενθα δε δη ναυται προτερου κιον.

V. 530. ἀειρομένῳ—Sic habet A. MS. *Reim.* ἀγειρομενω. in editis, ἐγειρομενοι.

V. 531. γλαφυρης απο γαστερος κ. λ.—Hæc vera hujus loci lectio debetur Codici A. vulgò enim extat

Οἱ δ' ἕτεροι γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θορόν ες,

Qui verſus huc peſſimè eſt retractus a ſup. 196.

V. 533. ενδοθι σιμβλω—Hanc præſtantem *Dauſqueii* emendationem confirmat A. malè vulgò ενδοθεν ἱππω.

V. 534. φωλαδι τεχνη—ποικιλοτεχνη. A.

V. 535. Pro ευγυαλοιο *Neander* et *Friſchlinus* velint αιγιαλοιο. *Rhodomannus*, "*nimis forſan audacter*," reponit αϊσσεσι. Cur his eruditis tam diſplicuerit vox ευγυαλεν prorſus neſcio; eâdem enim analogiâ compoſita eſt ex ευ et γυαλον *vallis*, quâ mille aliæ voces ευκαρπια, ευμορφια, &c.

Ib. ανθεσιν—Legit A. αγγεος.

Ac, veluti in pratis, ubi apes æſtate ſerena
Floribus inſidunt variis, et candida circum
Lilia funduntur——*Virg.* Æn. VI. 707.

" *Ornata verò et ſuavis comparatio, ex* Apollonio *ducta loco*
" *cum hoc omninò comparando, Lib. I.* 879 *ſqq. etſi et illo*
" *adumbrato, ex* Hom. *Il.* β. 87 *ſqq.*" *Heyne.*

V. 539. κακοις—ονειρους—Conſer, monente *Merrick*, *Hom.* Il. κ. 496.

V. 541. εστεινετο—Sic legit A. et meâ quidem ſententiâ longè melius quam vulg. εσσειετο.

——————— τὰ δὲ πάντοθεν αὖτως
Στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσι.—*Apoll.* II. 127. q. v.

V. 542. ανδροφονῳ κολοσυρτῳ—Sim. *Eur.* Tro. 559.

Φοινία δ' ἀνὰ πόλιν
βοὰ κατεῖχε περγάμων
ἕδρας.

V. 543. Ευζονοι—" *Pro* ευζονοι Dauſqueius *legit* ευζων', ex-
" pediti; Rhodomannus *et* Friſchlinus ἐζεον, fervebant. *Re-*
" *poni mallem, ni paullo longiùs a vulgari lectione recederet,*
" εσσυντ' ενθα και ενθα, quoquoverſus ruebant. *Vide Q. Calab.*
" *lib. VII. v.* 465." *Merrick.* Sed pace horum Criticorum

conjecturam eruditissimi nostri *Wakefield* liceat proponere, et secum meditetur Lector an non vera sit lectio—ἐνθορον ενθα και ενθα. *Hom.* Il. ν. 623.

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ.

et *Apoll.* β. 120 ——————ἔνθορε μέσσῳ
Ἐμμεμαὼς βέβρυξι——

Ως δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν—Il. ε. 161. et alia innumera.

Deest totus hic versus in A.

V. 544. *Plurima perque vias sternuntur inertia passim*
Corpora——Æn. II. 364.

V. 545. αϊουσαι—Hæc vox mihi semper displicuit; et quòd adulterina sit, vix dubito. Legit A. αἴσσουσαι, quæ, ni fallor, veram lectionem subolet: repono igitur αισσουσαι vel ᾳσσουσαι. De hâc voce, vide Dissertationem *Dawesii*, p. 229, et *Burgessii* Notam ad *Aristoph. Nub.* 996.

Μηδ' εἰς ὑρχηστρίδος εἰσᾳττειν—

ubi videas adnotationem *Brunckii*.

Tum pavidæ tectis matres ingentibus errant. Æn. II. 489.

V. 548. Αι δε φιλοις εσι παισι—Pulcherrimè in hâc re *Euripides*, Tro. 561.

—————— βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας
ἐπτοημένας.

Confer, monente *Merrick*, *Virg.* Georg. IV. 511; et *Heynii* Notam, ubi provocat elegantissimum locum *Moschi*, IV. 21 sqq.

V. 549. νεη—νεον, A.

V. 550. εσπευδε—εσπουδαζε. B.

U

V. 556. Ριγεδαναι—Ριγεδανῶς. A.

V. 557. εχόρευσεν—Suprà χορον πολεμοιο, v. 35.

Ib. Pro πλολιν—πολιν. B.

V. 558. Κυμασε παφλαζουσα, κ. λ.—" *Tryphiodorus* hîc loci, " ut et fæpe alibi, *Homerum* pulchrè imitatus eſt. Ita enim " ille, Il. N. 795." *Merrick.*

Οἵδ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥὰ Θ' ὑπὸ βρουτῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης—κ. λ.

Ib. κυμασι—πολεμοιο— " *Lucretius*, V. 1288.
" ——————— æreque *belli*
" Miſcebant *fluctus*."—— *Merr.*

V. 560. ηρανομηκις—*Homerus*, Il. δ. 443.
Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
Vide *Angl.* Adnot. *Merrickii*, v. 755.

V. 562. πολεμω deeſt in B. et *Reim.* πολεμων. A.

V. 563. αλλοθροοσαλλον αρωγην—*Hom.* Il. ε. 830.
——————— μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον.
Merr. monuit.

V. 564. Ιαχι—Ισχεν. A.

Ib. επ' ακροπολῖος—Sic benè A. Vulg. ες ακροπολιν. MS. *Reim.* ακροπολοισεν.

V. 568. εξιδεαμαι—εξιδεακε. A.
Ἔδδεισε δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὕπερθε

Γαῖαν ἀναρῥῆξιν Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖσα
Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ. Il. v. 61.

Vid. *Merrick. Angl.* Not.

Cum toto ſuperiori loco, grandi, et pulcherrimo, et optimis Poetis digniſſimo; confer *Virgilii* Æn. II. 608.

Hic, ubi disjectas moles avolſaque ſaxis
Saxa vides, mixtoque undantem pulvere fumum,
Neptunus muros magnoque emota tridenti
Fundamenta quatit, totamque ab ſedibus urbem
Eruit. Hic Juno Scæas ſæviſſima portas
Prima tenet, ſociumque furens a navibus agmen
Ferro adcincta vocat.
Jam ſummas arcis Tritonia, reſpice, Pallas
Inſedit, nimbo effulgens et Gorgone ſæva.

V. 51. κινεῖτο—*Friſchlinum* et *Rhodomannum* ſecuti ita exhibuimus. Vulgò, metro titubante, κικινητο. Sed magis mihi adridet emendatio clariſſimi *Wakefield*—κεκυκητο—*perturbata—confuſa ſunt.* κυκεῖ—ταραττει—*Heſych.*

——————— *Crudelis ubique*
Luctus, ubique pavor, et plurima mortis imago.
Æn. II. 369. et v. 298.

V. 473. *Virgilius*—

——— *Portis alii bipatentibus adſunt,*
Millia quot magnis unquam venêre Mycenis. Æn. II. 330.

V. 576. ιχαλεσσεν—Sic optimè A. B. vulg. ικιλευσεν.

Primus ſe, Danaûm magna comitante caterva,
Androgeus obfert nobis, ſocia agmina credens
Inſcius; atque ultro verbis conpellat *amicis.* Æn. II. 370.

Jamotius, qui etiam legit ιχαλεσσεν, aliquid deſiderari putabat; ſed fallebatur eruditus.

Ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι· σὺ δέ,
Εἴ πε κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει. *Soph. Elect.* 1471.

Confer locum, ibi enim *Ægiſthus*, uti ſupra *Androgeus*, "*ſenſit* "*medios delapſus in hoſtes.*" Vide etiam Il. δ. 204.

V. 578. Ξεινια δ' ἐχθρα—De hâc locutione vide *Merrick*, *Angl.* Not. ubi, inter alia, hoc profert *Sophoclis*—

——— ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
Φοίνιος Αρης οὐκ ἐξένισεν. *Elect.* 95.

Et eidem Critico aſſentior, *Virgilii* locum ad hunc modum interpretanti—

Pectore in adverſo totum cui cominus enſem
Condidit aſſurgenti, et multâ morte recepit. Æn. IX. 347.

Alii autem (inter quos cl. *Heyne*) interpretantur—*retraxit enſem multo cum ſanguine.*

Apoll. Rhod. I. 1000. ——— ἡμὲν ὀϊστοῖς,
Ἠδὲ καὶ ἐγχείῃσι δεδεγμένοι.

V. etiam Il. ε. 238.

V. 579. παπλαινων τι—Hanc optimam conjecturam *Wakefieldianam* haud paululùm confirmat A. qui legit παπλαινοντε—B. παπλαινοντα—perperam vulgò παπλαινων τε. Huic opponitur illud *Virgilii*—

—— *Rhœtum vigilantem et cuncta videntem.* Æn. IX. v. 345.

V. 580. αλγηρῳ—αλγεινῷ. A.

Ib. βεβαρηοτες—Quamvis vulgatam lectionem βεβολήτες benè defendit *Merrick*, tamen lectionem Codicis A. uti longè meliorem in textum admiſi. *Homerus*, Od. γ. 139.

Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

et τῳ—οινοβαρες—nihil frequentius.—Totus hic locus, ut rectè monuit *Merrick*, ex *Homeri* Odyſ. κ. 554. eſt mutuatus.

V. 583. ἐπαυχενιους—αστραγαλους—Sic meliùs A. vulgò ἐπαυχενιοις—αστραγαλοις.

V. 584. ἐξηρυγεν οινος—" *Rhodomannus* legit ἐξηρυγον οινοο. " Sed rectè forſan ſe habet, vulgaris lectio ἐξηρυγεν, verbo " ſcilicet activo in notione paſſivâ vel neutrali adhibito: quâ " quidem enallage ſæpiſſimè utuntur utriuſque linguæ Scrip- " tores. Vide *Ez. Spanheim* in *Callim.* H. in Jov. v. 55. etc." *Merrick.* Vide præcipuè *Erneſtum* ad locum *Callim.* E *Burgeſs*, p. 388 et 494. *Daweſii* Miſc. Crit. Quod ad meam ſententiam attinet; equidem emendationem *Rhodomanni* lubens amplector, haud parum favente Manuſcripto A. quod legit ἐξηρουν οινον: ſed judicet eruditus Lector.

V. 587. αλμα θορουτες—Hâc locutione ſæpe utuntur Poetæ:

Ημῶν δ' ἐς ὕυδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων
Πυκνὰς κυδιστητῆρας ἐκπεπνευκότας. *Eur.* Phæ. 1185.

Et in loco ſuaviſſimo et παθητικωτατῳ, ubi *Andromache* filiolum ſuum *Aſtyanactα*, paullò ante ejus mortem, alloquitur—

Οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ, κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ,
Γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν·
Οὐ συγγένεια πατρὸς, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν.
Λυγρὸν δὲ πήδημ' εἰς τραχηλου ὑψόθεν
Πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορῥήξεις σέθεν. Tro. 753.

V. 590. Οἱ δ' ενδον κ. λ.——" Hæc eſt lectio Codicis A. " quam utpote meliorem in textum intulimus. Cod. B. pro " αχλυῖ κυμαινοντες habet αχλυῖ λαχοντες αθλεῖοι." *Bandinius.* Vulgò legitur:

Οἱ δ' ἐν τῳ πολέμῳ καὶ ἀχλυόεντι ἄεθλῳ
Ανδράσι νηχυμένοις—

Antiquiores habent:

Οι δ' ἐν τῳ πολεμῳ καὶ ἀχλυῖ λαχόντες ἀθλεῖνι, etc.

V. 594. ιγιγνετο—ιγεινετο A. quod in textum recepit *Band.*

V. 595. Σπερχομενοι—Sic optimè A. uti legunt *Jamotius* et *Friſchlinus.* Vulgò σπερχομενοις. " Reſpexiſſe videtur *Tryphiodorus* ad iſta *Oppiani. Hal.* II. 512.

——————— " επισπέρχων αἴκοντας
" Φοιταλίῃ μάστιγι." *Merrick.*

V. 597. ιχραινον—Sic habent A. B. et *Reim.*; et ita edidit *Merrick*; cæteri ιχθραινον.

Ib. Diſplicet mihi το—απειθιας. Scribo απιθεις, ut ad *Danaos* referatur.

V. 599-600. γυια Τειναμενοι—Sic legimus, duce Codice A. olim ita exhibita ſunt:

——————— χαμαὶ δ' ἱκετήσια γοῦνα
Θεινόμενοι———

Apoll. I. 1008. ——— γυῖα δ' ὕπερθε
Χέρσῳ τεινάμενοι———

Ib. κατεκτεινοντο—κατεκλινοντο. A.

V. 602. οὐ νοέοντα τοκήων κ. λ.—Similiter *Andromache:*

Ὦ βαρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ,
Τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον; Tro. 765.

V. 607. εἶχον—Sic legit A. vulg. ἕλκον.

V. 609. ωδυροντο—Vehementèr aſſentior *Merrickio* legenti ωρυοντο. Ὠρυομένων, κραζόντων. Κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνων. *Heſych.*

V. 610. ερυοντες—Sic optimè A. uti conjecerant *Stephanus* et *Merrickius.* Olim ερυοντας. Vide II. o. 351. monuit *Merr.*

V. 611. Τῷ δε—Ita edidit *Merr.* et legunt A. B. et *Reim.* vulg. τῦ δε.

V. 612. Στιλλεσθην—Ita rectiſſimè A. B. et *Reim.* Vulg. Στειχουσιν. De proprietate hujus verbi nullus aliquem occupet timor. Præter illa exempla a *Merrickio* prolata, vide plurima apud *Steph. Theſ.*—*Eurip.* Med. 673.

Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἑστάλης;

quod rectè interpretatur *Muſgravius*,

Quare verò ad umbilicum terræ vaticinium iviſti?

Confer cum hoc loco, monente *Merrick*, Od. θ. 517.

V. 613. Καρχαρεοισι—Καρχαλεοισι A. Eadem varietas perpetuò occurrit; ſed *Brunckium* ſecutus priorem prætuli. Vid. ejus *Apoll.* III. 1058; ubi adnotat, "Καρχαρέοι. Vulgò "καρχαλέοι. Illud tuetur auctor Etymol. M. p. 493. l. 1."

Ib. ὑπο νυκτα χειμεριην—*Apoll.* II. 123.

Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μηλ' ἰφόωνται
Ἤματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες
Λάθρη ἰϋρείων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομήων, κ. λ.

Confer etiam *Virg.* Æn. II. 355. Not. *Heynii.*

V. 614. Φονοωντες—" i. e. Φονα επιθυμοῦντες. Vide *Heſych.* et " *Suid.*" *Merr.*

V. 619. Conſer *Virg.* Æn. II. 445.

Dardanidæ contra turres ac tecta domorum
Culmina convellunt. ſqq.

V. 623. Θηρας δειμαλεης ελαων—Ita edidit, et hanc notulam adjecit *Bandinius:* " Hunc locum, *paucis mutatis*, ita reſtitui-" mus ex Cod. A." Utinam nobis dixiſſet eruditus quæ iſta fuêre *pauca mutata.* Vulgò, ſine metro aut ſenſu,

Θυρας τε δειμαλεης εδαϊξεν Οδυσσευς.

Conjecerat *Rhodomannus:*

Δειμαλιες ατε θῆρας αναξ ιδαΐζιν Οδυσσευς.

Forſan legatur—Δειμαλιες ἀτε θηρας ελῶν, κ. λ.—ελῶν pro ελαων, h. e. ελαυνων—*Suid.* ελῶσα, ελαυνουσα. Hinc forſan emendandus eſt *Heſychius*, ελοντων, ελαυνοντων; ubi legi mallem ελῶντων, quamvis extra ordinem erit. Ελων, ηλαυνον. Id. *Heſych.*

V. 624. ὑποπληξαντα—Sic rectiſſimè edidit *Band.* ut credo, ex MSS. Vulgò υποτμηξαντα.

V. 625. κατα γαστερα—Meliùs, ut opinor, και γαστερα, ut legendum vult *Merrickius.*

V. 628. δορυκτήτη—Sic benè A. *Merrickius* legit δορυκτητος; et addit, "Sic rectè *Dauſqueius*; Ed. *Friſchl.* δορυκτητη; "cæteræ (inter quas *Band.*) δορυκτῆτις." Cur vox δορυκτητη erudito viro diſplicuerit prorſus ignoro; ſæpè enim hoc declinationis modo utuntur Poetæ. *Apoll.* I. 806. *Hom.* Il. I. 343, etc.

V. 632, ſqq. *Virgilii* Æn. II. 547.

Cui Pyrrhus: Referes ergo hæc, et nuntius ibis
Pelidæ genitori. Illi mea triſtia facta,
Degeneremque Neoptolemum narrare memento.
Nunc morere. Hoc dicens, altaria ad ipſa trementem
Traxit, etc. Confer totum locum.

Euripid. Tro. 17. (et 487.)

——————— πρὸς δὲ κρηπίδων Ζαθρους
Πίπλωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκίου θανων.

De *Priami* nece, vide *Heynii* Excurſ. II. ad *Virg.* Æn. II. 506.

V. 634. Οικτου απωσαμενος Πατρωΐαν—Sic rectè edidit *Band.* ex Cod. A. Vulgò perperam οἴκτου. *Leopardus*, qui locum

hunc ita legendum conjecerat, non malé interpretatur—" *re-*
" *pudians (ſc. a ſe) miſericordiam patris Achillis erga Pria-*
" *mum*;" quam miſericordiam narrat ipſe *Priamus*, apud *Virg.* Æn. II. 540.

At non ille, ſatum quo te mentiris, Achilles
Talis in hoſte fuit Priamo: ſed jura fidemque
Supplicis erubuit, corpusque exſangue ſepulcro
Reddidit Hectoreum, meque in mea regna remiſit.

Φρασις τῳ—οικτον απωσαμενος—haud abſimilis extat apud *Eurip.* Tro. 477.

Τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλω.

V. 636. Ita hunc, olim corruptiſſimum, locum benè emendant A. et B. qui tamen pro υπο habet απο, et pro ηδε, νδι. Vulgò legitur

Ηδισθη, και θυμον απηλασε. τυ δι κ. λ.

Ib. θυμον απικλασεν—Similiter *Apoll.* IV. 1077.

——————— ἡ δὲ νυ κούρη
Αἰνοπαθὴς κατὰ μοῖρ νόον ἴκλασεν ἀντιόωσα.

Et apud *Romanos*—

Et Venus imminuit vireis, Puerique parentum
Blanditiis facilè ingenium fregêre ſuperbum.

Lucret. V. 1016.

V. 638. εμελλι—εβαλλι A.

Ib. και αυτῳ ποτμος ομοιος—Ita rectè exhibet A. uti edidit *Merrick.* Vulgò,

——————— και αυτοπόλμος ὁμοιως.

V. 639. εσσεσθαι—Legit A. εσσεσθαι, quod non deterius. Sic apud *Romanos ſequor*—

Ex illo qui me caſus, quæ, Turne, ſequantur
Bella vides.——Æn. XII. 32.

Ib. αληθεος—A, Typographi errore, habet αλαθεος. Vulgò αληθυς. De *Neoptolemi* fato, vide *Anglicas* adnotationes *Merrickii*, v. 870.

V. 642. Confer adnotationem ad v. 587, et *Eur.* Tro. 726.

Ῥίψαι δὲ πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο.

V. 643. μενος—Hanc egregiam conjecturam *Merrickii* in textum recepimus; olim μελος. βελος A. "*ita enim videtur* "*posse legi*," inquit *Bandinius*.

V. 644. εκωκυσ'—Vulgò contra leges metricas legitur—εκωκυσεν Αστυανακτα—(v. Il. χ. 407.) Errorem me monuit noster *Wakefield*, qui proposuit εκωκυεν.

V. 645. *Virgilius*, Æn. II. 403.

Ecce trahebatur passis Priamëia Virgo
Crinibus a templo Cassandra adytisque Minervæ,
Ad cœlum tendens ardentia lumina frustra:
Lumina: nam teneras arcebant vincula palmas.

Eurip. Tro. 69.

Min. Οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσαν με, καὶ ναὺς ἐμυς;

Nept. Οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασσάνδραν βίᾳ.

V. 647. Totum hunc locum sic legit A.

Η δὲ βίην ἀνένευσε θεὴ τοπρόσθεν ἀρηγὼν,
Ἀνθ' ἑνὸς Ἀργείοιο δ' ἐχώσατο—κ. λ.

Sed prætuli vulgatam, præsertim cùm θεης sit repetita in versu priori.

Ib. αρηγων adjectivè usurpatur, ut apud *Hom.* Il. δ. 7.

Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων.

Vide etiam ε. 511, etc.

V. 648. Conſer *Eurip.* Tro. 65. et *Virgilium*, Æn. I. 39. monente *Merrickio*.

——————— *Pallasne exurere claſſem*
Argivum, atque ipſos potuit ſubmergere ponto,
Unius ob noxam, et furias Ajacis Oilei? ſqq.

V. 650. τηλε δε πατρης—*Virgilius*, Æn. II. 780.

Longa tibi exſilia, et vaſtum maris æquor arandum:
Et terram Heſperiam venies.

V. 654, &c. Conſer Il. γ. 203. Obſervat *Merr.* in *Anglicis* Notis.

V. 656. " *Pro* μεμνημενος *A. habet* χαριν, *cum metri tamen* " *jacturâ.*" *Band.*

V. 657. Κοινης—Κεινης A. " Menſam Hoſpitalem *Græcis* " vocatam eſſe κοινην τραπεζαν notat *J. Meurſius* ad *Lycoph.* " v. 137. allatis *Heliodori* et *Parthenii* teſtimoniis." *Merrick.*

Ib. Θεανω—De *Theano*, *Antenoris* uxore, et ſacerdote *Minervæ*, vide *Hom.* Il. ζ. 298.

V. 658. πατριδος εγγυθι γαιης hîc vult, ſenſu ſtrictiori, *prope patriam* URBEM, uti ſup. 401; ſed vide diſſertationem *Merrickii*, ad *Angl.* Not. v. 903.

V. 662. Πασαν δ' υκ αν εγωγε—Od. γ. 113.

——————— τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γὶ μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων.

Virgilius, Æn. II. 361.

Quis cladem illius noctis, quis funera fando
Explicet?

V. 663. Κρινάμενος, κ. λ.—Hunc verſum edidit *Merrick* ex MS. *Reim.* Conſervant etiam A. et B. cum hoc tamen diſ-

crimine, quod in Cod. A. præcedit, in B. ſequitur v. 662. Legitur etiam κιρναμενος in A.

V. 664. απιρ ιππου—κ. λ. *Virgilius*, Geor. II. ad finem—

Sed nos immenſum ſpatiis confecimus æquor;
Et jam tempus equum fumantia ſolvere colla.

Vide etiam *Lucret.* VI. 91. utrumque obſervante *Merrickio Angl.* Not.

V. 666. *Virgilius*, Æn. II. ad finem—

Jamque jugis ſummæ ſurgebat Lucifer Idæ,
Ducebatque diem——

V. 670. παπλαινιστον, κ. λ.—*Tryphiodorus* in hujus loci deſcriptione (ut rectè admonuit *Merrick*) plurimùm ex *Homero* mutuatus eſt. Vide Od. X. 381 ſqq.

V. 672. Αλλ' οἱ—Optimam conjecturam *Merrickii*, in textum recepimus, cf. *Hom.* ſup. citat.—Vulgò Αλλοι.

Ib. λιην θανατοιο παναγρῳ—Similiter Epigram. Παυλι Σιλεντιαριι—

Αἰλιχὸς εἰς ξυνήν με παναγρέος ἐλπίδα μοίρης
Θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάχηνε τάφου. κ. λ.

V. *Brunckii* Anal. III. p. 101. et *D'Orville* ad *Char.* p. 77. Vide *Hom.* Il. ε. 487.

V. 674, ſqq. Ad hunc locum benè provocat *Merrickius Virg.* Æn. II. 761 ſqq.

V. 679. Εργα Ποσειδαωνος—*Virg.* Æn. II. 624.

Tum vero omne mihi viſum conſidere in ignis
Ilium, et ex imo verti Neptunia Troja.

Cf. et Æn. III. 3.

V. 680. αστοισιν—αυτοισιν. A.

V. 682. γοῶν—Sic rectè legit *Neander*. Vulgò γοων.

V. 683. Ηφαιστῳ—Hunc verſum in editis omiſſum conſervat A. Forſan alludit Poeta ad notam fabulam apud *Hom.* Il. φ. ubi Xanthus a *Vulcano* exſiccatur, *Junone* imperante.

V. 684. Οι δε Πολυξεινης—κ. λ. *Eurip.* Tro. 39.

Ἥι παῖς μὲν, ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου,
Οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη.

Ib. χεοντο—χέαντες. A. χαίοντες. B.

V. 686. γυναικας ἐλαγχανον—

Πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
Βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων. Ib. 29.

Ib. παντα—Sic legunt A. et MS. *Reim.* Vulgò παντων.

Ult. ἀναγοντο—Ita optimè A. B. *Reim.* et *Merr.* perperam ἀποχοντο quod exhibent alii.

POSTSCRIPTUM.

V. 296. Jam demùm video locum *Heſiodi* ita eſſe emendatum ab eruditiſſimo *Brunckio*, qui etiam pro εγχωριον, *Ruhnkenio* præeunte, legit εγκωμιον.

FINIS NOTARUM.

INDEX AUCTORUM

Qui in NOTIS citantur, emendantur, vel tentantur.

ÆSCHYLUS, 506.
Apoll. Rhod. 2, 4, 15, 36, 52, 61, 66, 110, 113, 124, 125, 153, 166, 278, 331, 341, 360, 488, 502, 541, 543, 578, 599, 613, 636.
Ariſtophanes, 127, 516, 545.
Auctor Etymol. 613.
Bandinius, 15, 143, 162, 231, 306, 352, 358, 408, 471, 590, 623.
Barneſius, 15, 127, 198, 208.
Brunekius, 21, 31, 127, 130, 166, 193, 296, 366, 506, 545.
Burgeſſius, 127, 360, 584.
Callimachus, 118.
Cicero, 114.
Daufqueius, 3, 533.
Daweſius, 11, 13, 127, 285, 296, 360, 545.
D'Orvillius, 52, 127.
Erneſtus, 584.
Euripides, 2, *bis*, 21, 35, 36, 37, 62, 127, 146, 166, 198, 236, 298, 309, 340, 371, 372, 393, 405, 501, 542, 548, 587, 602, 612, 632, 634, 645, 684, 686.
Euſtathius, 139.
Friſchlinus, 15, 31, 161, 407, 595.
Havercampus, 341.
Heathius, 366.
Hemſterhuſius, 366, 400.
Heſiodus, 139, 296, 381.
Heſychius, 15, 84, 110, 196, 316, 347, 360, 571, 609, 623.
Heynius, 2, 6, 54, 56, 139, 182, 251, 535, 578.
Homerus, 6, 15, *bis*, 30, *bis*, 36, 62, 78, 90, 99, 130, 187, 221, 309, 360, 371, 398, 402, 414, 464, 467, 478, 488, 543, 558, 560, 563, 568, 580, 647, 662.
Jamotius, 576, 595.
Leopardus, 460, 634.
Lucianus, 127, 385.
Lueretius, 341, 558, 636, 664.
Lycophron, 84.
Martialis, 185.
Merrickius, 3, 15, 21, 30, 33, 97, 118, 139, 144, 173, 185, 196, 208, 211, 222, 223, 263, 273, 292, 303, 316, 323, 352, 356, 360, 543, 609, 610, 628, 658, 672.
Meurſius, 657.
Moſchus, 548.
Muſgravius, 208, 366, 506, 612.
Neander, 682.
Nonnus, 67.
Nov. Teſt. 244, *bis*, 385,

Oppianus, 595.
Ovidius, 54.
Paulus Silentiarius, 672.
Pindarus, 37, 360, 516.
Plutarchus, vel Dion. Halic. de Hom. 127.
Potterus, 139.
Rhodomannus, 279, 297, 309, 352, 360, 535, 543, 571, 584.
Ruhnkenius, in proëmio.
Sophocles, 20, 78, 360, 576, 578.
Spanhemius, 322.
Stephanus, 31, 153, 417, 610.
Suidas, 20, 31, 347.
Theocritus, 95, 208.
Toupius, 106, 387.
Tryphiodorus, paſſim.
Tzetzes, 139.
Valckenaerius, 377.
Varro, 502.
Virgilius, paſſim.
Wakefieldius, 3, 4, 15, 21, 27, 31, 33, 35, 78, 79, 86, 102, 110, 112, 125, 130, 161, 162, 173, 312, 317, 331, 341, 350, 359, 447, 543, 571, 579, 644.

FINIS.

Z
5.3.131

5 3 131

n°
7124 9

5 3 . 131

005663152

Digitized by Google